

KlaNsROPET

Nr. 87

September 2011

Nå med
DOMMERJÆVLER
OG PUDEL-
ROCK

**“Noen drar til Grünerløkka,
andre drar til sentrum.
Vi er på Vålerenga!”**

TER OPPUSSING

TER OPPUSSING

Quiz • Dart • Konserter • Fredagspepsi • Vålerenga på kampdag

Hedmarksgata 1 • tlf 22 68 23 42

Åpningstider: Man-tors 15-01, fre 13-01, lør-søn 12-01

KLANSROPET

Nummer 87 – sept. 2011

Klansropet er Klanens
medlemsblad.
Bidrag sendes til
ropet@klanen.no

Opplag: 8000

Redaksjonen avsluttet 21. august 2011

Alle signerte artikler står for artikkel-
forfatterens regning.

Redaktør: Kjell Henning Thon

Redaksjonsmedarbeider: Frode Sandberg

Layout: Tale Dovle Jonassen, Leif Ketil Solberg

Annonsealg: Bengt A. Calmeyer
e-post: annonse@klanen.no

Adresse:
Klansropet,
Postboks 6934, St. Olavs Plass, 0130 Oslo

Styret: Svein Erik Rogsund Vålerenga Bakke, Daniel
Katirae, Christian Kjellsen, marit nyborg, Morten
Nydal, Erling Rostvåg, Frode Ræder. Vara: Bengt A.
Calmeyer, Eystein Jacobsen
e-post: styret@klanen.no

Arbeidslagene i Klanen:

Medlemsservice: Arnt Pedersen
e-post: medlem@klanen.no

Økonomi: Steinar Jensen og André Schulte
e-post: økonomi@klanen.no

Sang: Nimo Gasparini og Eystein Jacobsen
e-post: sang@klanen.no

Tifo: Øystein Rosenlund
e-post: tifo@klanen.no

Sikkerhet/Kst: Morten Nydal/Svein Erik Rogsund
Bakke/Bengt Calmeyer/Kay Aardalen
e-post: nydal@klanen.no/leder.kst@gmail.com

Turer: Jostein Ellingsen og Christian Kjellsen
e-post: tur@klanen.no

Klansropet: Kjell Henning Thon
e-post: ropet@klanen.no

Ishockey: Marius Wivegh
e-post: marius@klanen.no

Håndball: Marius Wivegh/Mikkel Kjelstrup
e-post: hands@klanen.no

IT/klanen.no: Joachim Strandberg
e-post: webservice@klanen.no

Klanens webradio: Rune Julsvik
e-post: rj@klanen.no

Spenn og sånt: Gjermund Nordtug/Morten Nydal
e-post: nydal@klanen.no

Medlemskap i Klanen koster 200,-

Medlemskap for barn under 16
år koster 75,- (uten Klansropet)

Kontnr.: 6005 05 05319 medlem@klanen.no

LEDER

Tid for bekymring

Størstedelen av dette bladet er skrevet i sinne og bekymring over situasjonen i klubben vår i perioden etter uavgjorte drittkamper mot Sogndal og Odd. Som siste ord i bladet skrives denne lederen rett etter at vi har slått Sarpsborg med to mål. Dét gir grunn til lettelse, men ikke friskmelding. Det vi har sett av Vålerenga denne sesongen har ikke vært godt nok. At vi i tillegg har lag i ishockey og håndball som ikke akkurat briljerer gjør at vi trenger en størst mulig grad av støtte til laget, men også et apparat som kritisk bedømmer alt som har skjedd i klubben i år. Lyspunktet er fotballdamene som i skrivende stund ligger an til opprykk fra 1. divisjon. Alt for Oslo, alt for Vålerenga.

Kjell Henning Thon, redaktør

Tema: Dommer'n dømmer s. 25

NESTE NUMMER:

Klansropet nummer 88 kommer ut i god tid før jul, og har som tema **Oslos stolthet**. Vi ønsker alle mulige bidrag, leserbrev, fotografier, tegninger og innlegg, både innenfor og utenfor tema. I dette

nummeret vil vi også se på Vålerengas sesong, samt følge opp endel supporterpolitiske hendelser. **Deadline er 20. november**. Bidrag sendes ropet@klanen.no

Mission Not Accomplished

I fire år har MA fått lov til å styre VIF-skuta. Masse penger har blitt brukt til spillere og til hjelpeapparat, ja han har fått så mye ressurser som kun RBK har kunnet matche. Og hva har så skjedd?

2008-sesongen var slett ikke bra, vel vant vi cupen, men selv Follo kom til finalen i fjor så sesongen sett under ett var langt under hva forventningene tilsa. Prosjektet trenger mer tid sa dem oppe på Valle. Ja, vel, sa vi.

2009 var nok en elendig sesong. Vi trenger mer tid sa dem oppe på Valle. Hva faen?, sa noen av oss.

I 2010 skjedde det endelig saker og ting, vi begynte plutselig å spille drømmefotball, og det hovedsakelig etter at Moa hadde forlatt klubben. Høstsesongen var muligens tidenes beste av noe Vålerenga-lag. All ære til MA for dette.

Vi slo Tromsø lekende lett 3-0 i sesongens siste hjemmekamp og var så overlegne at jeg nesten syntes synd på desillusjonerte Tromsø-spillere. Seriegull i 2011 var derfor et opplagt og realistisk mål. Så tok laget en tomåneders ferie fra all fellestrening mens Martin spilte bridge i noen uker borte i junaiten. Ikkje bra.

Midt i januar var laget nok en gang samla og noen ukjente kuler kalt fotballer ble tatt fram oppe i Vallhall. Seriestarten var da åtte uker unna. Mange av oss stussa fælt over dette «påfunnet» og lurte i vårt stille sinn på om toppidrettsutøvere i andre idretter eller i andre klubber for den saks

Foto: Wikimedia Commons

skyld gjorde det på den samme måten. En lang ferie kalles det. Jeg tror ikke det.

Fotball er ingen individuell idrett hvor alt stort sett er opp til den enkelte utøver, nei fotball handler om samhandling og relasjoner, noe man ikke får så mye av ved å løpe rundt Sognsvann tre ganger i uka. Fotball spilles også som kjent med ball, og Vålerenga var definitivt best med ball, høsten 2010. Nå ble den samme ballen lagt bort i to måneder.

Ikke er jeg verken rakettforsker eller en voldsomt god brøkgegner, men ut i fra mine sparsommelige og tidvis dyrkjøp-

te livserfaringer bør man vel trene på det man skal bli god i eller fortsette med å være god i? Spiller man tuba over man ikke med trompet eller trommer.

Skader oppstår selvfølgelig også langt oftere og hyppigere hvis man ikke er godt trent og en hard økt med fotball er noe helt annet enn intervalltrening i snøføyka på Valle. Og skader fikk vi. Til Martin Andresens store overraskelse.

Kjøpte inn skadede spillere gjorde vi også, samtidig som vi lånte ut og ga bort lovenne og fullt ut funksjonsfriske sultne unge talenter. Intet godt bridgetrekk akkurat.

I januar og i februar brukte man tida på å klage over skadesituasjonen i stedet for å fokusere på det som var viktig, nemlig kampen om seriegull 2011. Der var der og kun der fokus burde ha vært.

«Vi kommer nok ikke til å spille god fotball før på seinsommeren» presterte MA å lire av seg, mens Strømsgodset og Tromsø knapt nok hadde hovedsponsor på plass. Og Stabæk var helt på trynet, men hørte vi dem klage? Psykologi.

Tre spisser henta MA inn i løpet av vinteren, alle hans valg og hans ansvar. De som tror at Truls Haakonsen har noe som helst han skulle sagt om det sportslige i klubben vår må tro om igjen.

Martin Andresen bestemmer alt. Derfor måtte også Jan Erik Aalbu gå, en mann som virkelig kunne snakke for seg og som til stadighet var å finne på tv og i aviser. Alle klubber trenger rappkjefte karer som JEA. Men ut måtte han, og bødde-len var selvsagt Martin Andresen, mannen krevde og krever full kontroll. Diktatur fører sjeldent fram.

Treningskampene våre var stort sett slette saker. Men formen kommer vel snart...

Vel, vel, endelig var det klart for seriestart og etter to kjappe seiere så alt ut til å være tilbake til gull- og grønneskogerstadiet. Resten er historie. Ut av cupen mot Kjelsås som lever av vaffelsalg. Ut av E-cupen etter 0-5 mot PAOK på sparebluss.

Det er blitt så traumatisk å se Vålerenga at folk jeg kjenner som har fulgt klubben i

en halv mannsalder nesten gruer seg til å se laget «spille». Utrente overbetalte spillere jogger rundt på gresset uten mål og mening, leda av en trener som helt og totalt har mista det. Og hva gjør han med det? Klager over skader og spillere helt ute av form.

Hvem har så ansvaret? Tar han på seg dette ansvaret? Har han en eneste gang stått skolerett på tv og sagt at jo, jeg har ansvaret, jeg skal sørge for at ting fungerer og at spillerne skal trene og slite til krampa tar dem? Ikke Martin Andresen i hvert fall, ikke en jævla gang.

Nå har det gått snart 10 måneder siden oppvisninga mot Tromsø. Absolutt alt har blitt gjort og håndtert feil i løpet av denne tida, man har ikke gjort en eneste ting riktig. Jo forresten, kjøpet av Pall var tvingende nødvendig. Artig at han ble bytta ut borte mot Odd, det var coaching i verdensklasse.

VIF er i total krise. Og ingen ting skjer der oppe på Valle. Ingen sier noe som helst. Vi framstår som idylliske DDR, minus propagandaministeren.

Siden man skulle være så forbanna unike i Europa burde man i det minste spilt med åpne kort og lagt sine hoder på giljotinen. Martin har mista all tillit og hadde fått sparken for lengst i hvilken som helst annen europeisk unik storklubb.

For vi er faktisk en storklubb, i norsk målestokk vel og merke. En storklubb som har over 140 millioner i omsetning og som har brukt ressurser og som fremdeles har

ressurser som kun overgås av RBK. Da skal vi kreve resultater som står i stil til dette. Men vi er ute av alt.

Gi Martin mer tid sier mange av forumnissene som knapt nok tør stå fram med egne navn.

Mer tid? Fire år er faen meg mer enn nok. Klubben i ferd med å bli latterliggjort, unnskyld, vi er allerede latterliggjort, daglig ledd av og pissa på og med ansvarlige ledere som tar alt annet enn ansvar og skyld.

Jeg hørte at MA fikk ny 2,5 års kontrakt i mai. Av Pål Breen. Har Truls Haakonsen også fått en ny og feit kontrakt? Jeg gremmes kraftig. Våre ledere freder hverandre mens våre talerør på nett dilter etter uten å ha baller til å kritisere klubben og de høye mektige herrer.

Kjetil Rekdal sa i ettertid at han burde ha sagt opp jobben etter seriegullet i 2005. Han gjorde det ikke og måtte ta konsekvensen etter en fiaskostart på 2006-sesongen. Det lærte han mye av.

Derfor bør Martin Andresen selv skjønne at det beste både for han selv og ikke minst for klubben er at han tar sin hatt og går. NÅ. Og ta med deg Haakonsen.

Mission not accomplished.

KjellG.

Åpningstider:
Mandag-Torsdag
15:00 - 23:30
Fredag & Lørdag
15:00 - 01:00
Søndag
15:00 - 23:30

Enga

Restauranthus

På hjørnet av Vålerenggata og Smaalendsgata finner du **Enga Resturanthus**. Dette er en **intim Vålerenga**-bar med tilhørende Restaurant. Her kan du få alt av matservering, og **vi legger også til rette for selskaper og annen moro**.

Fra vår bar kan du se alt av Vålerenga's **kamper på storskjerm**, mens du nyter barens edle dråper.

I helgene har vi deilig Enga frokost med **god mat og drikke til en billig penge**. Bohembussen starter sin reise til Vålerenga hjemmekamper herfra, så det er også et godt alternativ på kampdager.

Det er ingen hemmelighet at stedet har en **sterk tilknytning til Vålerenga**. Har du blått blod vil du helt sikkert føle deg hjemme hos oss. Velkommen!

Adresse: Vålerenggata. 5, 0657 Oslo

Telefon: 24 07 17 00

Foto: Line Svallastog

fokus: TRIBUNELIV

Mens Vålerenga har spilt dårlig fotball, har Klanen vært gnistrende i år, spesielt på bortebane. Men på Ullevaal har vi variert som de elleve utpå gresset. Likevel er sang, stemning, tifo og annen tribunekultur de viktigste elementene i det Klanen kan bidra med.

Vi har en variasjon i menneskene som utgjør Klanen, og det er ikke tvil om at gnisingene mellom ultrasgruppene og det voksne segmentet kan være utfordrende. Samtidig er det ved slike gnisinger at vi skaper noe nytt.

I dette nummeret introduserer EngaSang ei ny sangspalte hvor vi skal se litt på hvordan sanger blir vålerengasanger, og vi har noen perspektiver rundt blussing – både på den lovlige og den ulovlige måten.

Hjemme bra, borte best?

Jeg har blitt bedt om å skrive noe om hvorfor vi er så mye bedre på bortebane enn hjemmebane. For å ta det positive først; vi har vært jævlig bra på bortebane i år! Undertegnede vil spesielt trekke fram Start i Kristiansand, en fantastisk kampopplevelse med herlig tent og kaotisk stemning. Lerkendal var også fantastisk, og spesielt grupperingene har starta en trend med å være de siste syngende ut av stadion. Dette går på stolthet som supportere, om å ta over andres stadion og selvfølgelig å vise hyllest/støtte til gutta ut over det normale.

Bidraget fra de som reiser på tur kan sies å være viktigere enn på hjemmematcher, her er vi i undertall og jeg ser på vår jobb som å minske bondas hjemmefordel mest mulig.

En av årsakene til suksess på bortebane er at vi får samla oss mer, og at det er de ivrigste som reiser. Det finnes desverre nok av dem som reiser utallige mil for å se kampen live, med lukka munn og arma i kors, men bidragsprosenten er høyere enn på Ullevaal. Organisering på bortebane har vært et problem, og noe vi har lykkes bedre med i år. Vi har riktignok bomma litt, og forskjellige sangkjerner har måttet flytte på seg underveis i kampen i f.eks. Fredrikstad, men da med tydelig positivt utslag.

I tillegg tror jeg mange opplever mer samhold og fellesskap på bortetur, som igjen påvirker positivt på tribunebidragene. Noen pilsner på reisen oppover løsner helt klart også litt på stemmebåndene og er en stemningsskaper sådan, så lenge du ikke er en av amatørdrankerne som KST må hente ut fra dassen sovende!

Jeg synes også vi har lykkes svært godt med starting av sanger på bortebane. Flere bidrar, noe som gir mindre belastning på enkeltpersoner, og mer

variasjon og trøkk på startinga. Vi har også klart å kvele de som skal starte feil-sang-i-feil-tone-med-feil-tekst-til-feil-tid.

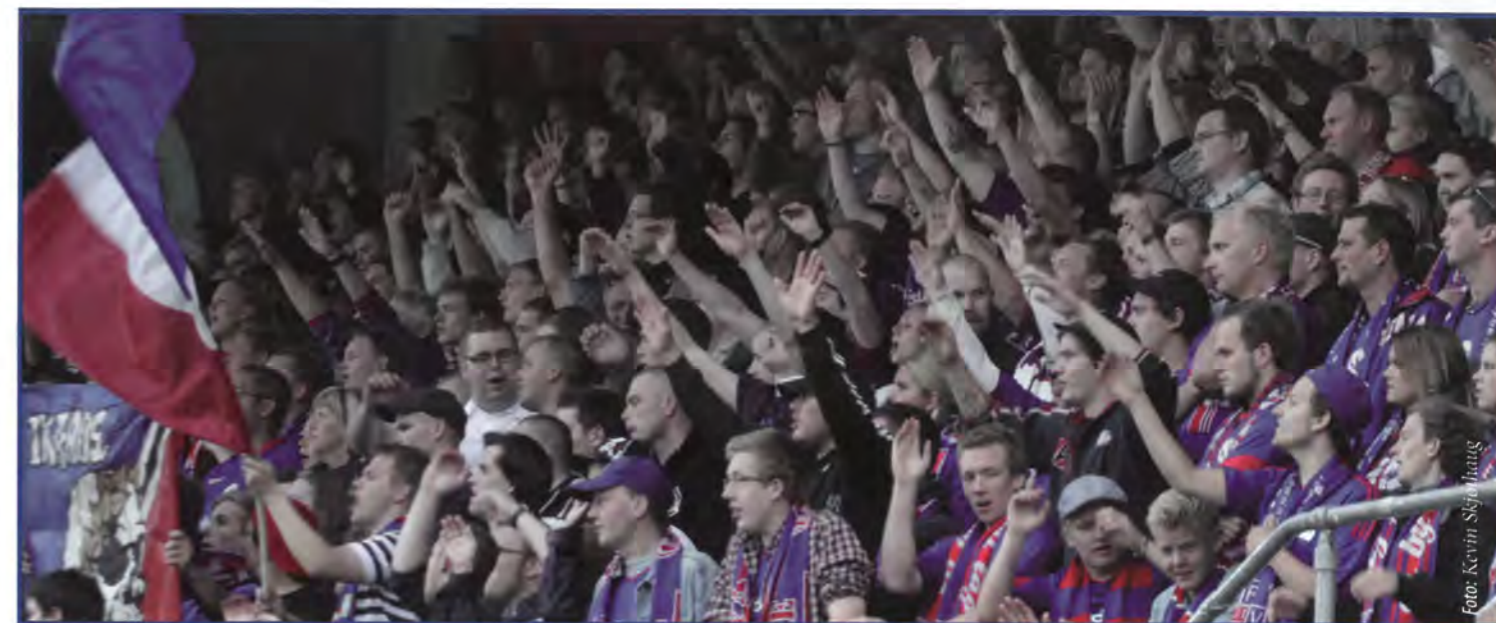
En annen forskjell fra hjemme- og bortebane er motstand på tribunen, det har seg desverre sånn at ligaen vår er full av kokoslag og stemningsbildet på Ullevaal ofte er prega av enveissynging. Det er klart at litt tribunemotstand maner til motivasjon og trøkk i synginga, å synge ut Bergenspakket på Brann Stadion på stillinga 3-0, da kan man snakke om å være stolt supporter.

Alt dette er likevel ingen unnskyldning for stemninga på hjemmebane i år, som til tider har vært katastrofal, pinlig, dårlig. Akkurat som spillet. Siste tribuneopplevelse før dette går i trykken var Sogndal hjemme. Som alle legosupporterne er opptatt av å framheve; en match hvor spillerne virkelig burde skamme seg. Jeg finnes ikke

uenig i det, men jeg velger å ytre disse meningene med sinne og frustrasjon på tribunen ETTER match, på t-bane-turen hjem og over en Strongbow på Bohemen. Det trenger ikke være ensbetydende med «å være nikkedukker» og «ikke si i fra hva vi mener». Det er forøvrig fascinerende hvordan Vålerenga-supportere faktisk tror at spillerne ikke er klar over at de er ræva. Du klarer å lese en talltabell selv om du får mye lettjente penger på å sparke ball.

Jeg håper vi fortsetter den gode trenden vi har utarbeida på bortebane i sesongen 2011, like mye som jeg håper at hjemmematchene våre tar seg kraftig opp. Bortepublikummet skal faen ikke høres på Vålengas hjemmebane, ferdig snakka!

Tekst: Fredrik Ø
Foto: Line Svalastog

EngaSangs nye sangspalte

Dette skal bli en fast spalte hvor arbeidslaget EngaSang prater litt om nye sanger, endringer på sanger vi har fra før av eller bare tar opp noen gamle slagere som vi ønsker å innføre på nytt. Fortelle litt bakgrunnshistorie og legge ut teksten på låtene.

Fra den da'n: Siden Unge Enga innførte denne melodien på norske tribuner i 2005, har den hardtslående storbyponkklassikeren hatt en vond ferd rundt norske bygder. Nå gir vi igjen sangen fra londonbandet Cock Sparrer den urbane plasseringen den har fortjent... (Melodi: Take 'Em All - Cock Sparrer)

Fra den da'n - vi blei født til den da'n vi ser vår slutt. Skal vi stå og kjempe på. For vårt lag i Kongeblå. Fra den da'n (klapp klapp) - vi blei født (klapp klapp) til den da'n vi ser vår slutt (klapp klapp) Skal vi stå (klapp klapp) og kjempe på (klapp klapp) For vårt lag i kongeblå

Oslo by St. Hallvards menn: Etter at brødrene Lars og Patrick Bull lagde et banner med denne teksten i 2004, samt foreslo tekst og melodi, for ikke å glemme den sinnsjuke stemninga på Ullevål i siste serierunde mot Stabæk, klarte man aldri å komme opp på samme nivå.

Kanon-synginga ble sakte men sikkert også dårligere mellom gaza og bredden, noe som gjorde at man ikke klarte å synge kanon mellom to tribuner til slutt. Låta klarte aldri å stå til forventningene man hadde etter 2004 og låta ble sakte men sikkert brukt mindre og mindre.

Etter inspirasjon fra PAOK i 09 så kom løsninga på pub før bortekampen mot Stabæk kort tid etterpå. Ved å holde arma oppe og ta et samla klapp på «vi» klarte man å få en helt ny dimensjon på låta, både visuelt og vokalt. Låta ble raskt populær og er en av våre beste sanger per dags dato. Vi (klapp) - er Vålenga! Oslo by Sankt Hallvards menn!

Å blusse eller ikke blusse?

Og hva gjør man etterpå?

Bortekampen i Fredrikstad 16. mai 2011 ble en kamp hvor ganske mye ikke akkurat gikk som det burde. I etterkant har det vært tendenser til splittelse og drittslenging fra både pro-blussere og anti-blussere.

Noe som til slutt kulminerte i et tribunekulturmøte på Vålerenga Vertshus 9. juni i år.

Jeg var til stede på møtet, og bestemte meg tidlig for å ikke si så mye, men heller lytte til hva som blei sagt fra de forskjellige hold.

Kort oppsummert, så syns jeg det meste som blei sagt, vitner om at en god del ikke kjenner til deler av historien bak bruken av pyro på våre tribuner opp igjennom årene som har gått. Det er noe av grunnen til at jeg skriver denne saken også. Vil bare si at styret gjorde rett i å kalle inn til dette møtet og at det er en ganske utakknemlig jobb å forsøke å få alle kortene på bordet, samt sørge for at de forskjellige fraksjonene klarer å i det minste respektere hverandre. Som tidligere styremedlem

med erfaring i å fyre av bluss på våre tribuner er jeg klar over hvor slitsomt det kan være å holde tunga rett i munnen når det koker omkring dette temaet. Er usikker på hvor mye det møtet sørger for at det ikke blir bråk neste gang det brukes pyroteknikk på våre tribuner, dette er ikke kun styret sitt ansvar er min mening.

Jeg skal ikke late som om jeg veit hvordan stemninga var når heltene fra EngaTifo sørget for å innføre Tifo (arrangementer for kamp, i form av store bannere, koreografier ved hjelp av ark, flagg o.l. samt standardeffekter som flagg, hengebannere og tostangflagg med diverse motiver) som en selvskreven rutine på Vålerenga-kamper. Men jeg kan si noe om hva jeg har blitt fortalt av dem som var involvert den gangen, som dreier seg om et hylekor som mente at dette var forbeholdt kanarifugla og andre rare skapninger. Samtidig var NøFF, brannvesen, politi og andre ledende organer fullstendig overbevist om at dette nyskapende tribunefenomenet (i Norge altså...) måtte være til fare for fansen og publikum. Innbitte på at dette skulle man få til, sørget man for å forsøke å fysisk tenne på stoffet disse bannerne man skulle bruke besto av, med brannvesenet tilstede. Resten er historie.

Den kan beskues på www.klanen.no f.eks, under «Tifo». Mange av arrangementene som har blitt gjennomført kan klassifiseres som legendariske, ikke kun på norsk jord.

Hva hvis EngaTifo den gangen rett og slett hadde gitt opp kampen for å få dette fenomenet lovlig, samt lære opp våre egne medlemmer og tribuneslitere gjennom mange år? Tribunebildet vårt hadde sett ganske annerledes ut vil jeg påstå.

Det er denne tålmodigheten og ønske om å forstå at pyroteknikk er ett av mange elementer i begrepet Tifo som jeg savner fra begge sider.

At bluss kan være farlig, er det ingen tvil om. Det er også farlig å gå ut døra, gå over gata i Oslo sentrum, kjøre bil, fly og drikke alkohol, bl.a.

Betyr det at vi skal barrikadere oss i hjemmet vårt og ta alle mulige former for forholdsregler? Nei, sier nå jeg.

Det enkelte av dem som sto bak arrangementet i Fredrikstad må ta lærdom av, er at når man skal gjennomføre et pyroshow i disse dager, så nytter

➤ Det ble blusset på Fredrikstad Stadion 16. mai.

det ikke å tro at man kan holde det skjult for alt og alle og håpe at alle som står på tribuna syns det er fett. Uten at det får etterspill. Jeg har forståelse for at det kan virke skremmende å ta initiativ til det, p.g.a klubbens historikk med å utestenge over en lav sko, samt NøFF sin nulltoleransopolitikk. Dermed også en god del Klansmedlemmer og Vålerengasupportere som umiddelbart og konsekvent kaller folk som blusser for pøbler og mener at dem skader klubben – p.g.a. NøFF sin bøtepolitikk. Det er her Klansstyret kommer inn, årsmøtet i Klanen velger hvem som skal styre oss. Det betyr at hvis du har planer om å gjøre noe du veit blir kontroversielt, så er det en god idé å nevne dette for styret. Om ikke enkelte medlemmer av styret hvis du ikke vil prate med hvem som helst om det. Stoler du ikke på dem? Nei vel, kom på årsmøtet og gjør noe med det. Ikke det? Ikke klag når det blir bråk rundt en sak som har vært jobba med og diskutert i mange år. Både blant styret og ansvarlige i EngaTifo.

Det som skjedde i Fredrikstad sørget for at arbeidet med å overbevise papirskyverne i forbundet, fra Klanen og NSA sin side, har blitt tilbakesatt en god stund. Det er synd, men betyr ikke at håpet

om å kunne bruke bluss og pyro uten å være redd for å bli utestengt eller måtte samle inn tusenvis av kroner for å dekke bøter er ute.

Samtidig er det viktig at den og de som organiserer noe ikke bestemmer seg for å overlate jobben med å rydde opp til noen andre. Både etter Åråsen i fjor og Fredrikstad i år har vi sett folk som gjør en god jobb etterpå, og andre som ikke gjør det.

Hvis motstanderne av pyro får rett: Siden Vålerenga Fotball får bøter når det blusses, må man la være, da vil jeg påstå at vi har lagt oss så flate at Klanen ikke lenger er den uavhengige supporterklubben vi er i dag.

Har vært med på å legge Brann stadion i røyk, bokstavelig talt, blussa på utallige cupkamper, innviet gymsalen og masse annet. Fellesnevneren er ikke at man den gangen fortalte hele verden at det skulle skje. Men at i det minste noen fra Klansstyret (nå satt jeg i styret når noe av dette skjedde da...) eller KOT (nå KST) var klar over hva som kom til å skje. Hvorfor? Sånn at politi, vakter og våre egne med sterk allergi mot pyro ikke får fullstendig panikk, men at våre egne kan roe ned gemyttene umiddel-

bart. De siste årene er det dette blitt enda viktigere p.g.a. de stadige høyere bøtene og motstanden internt. Så kan man heller ta kranglingen om betaling av bot i etterkant. Og målet bak selve pyroshowet får bli i fred, nemlig at det skal se fett ut og spillerne samt vi skal bli ekstra fyrt opp. Det siste klarte man nesten i Fredrikstad. Det så fett ut. Men det var ikke fett at noen fant ut at dem skulle ta blussene ut av henda på dem som tente mens dem brant, som igjen førte til at enkelte blei nervøse, som igjen førte til at disse blei spredd utover tribuna, som igjen førte til at en eller annen smarting pælma det ene ut på banen, noe som er møkk. Det er forhåpentligvis første og siste gangen vi opplever at noen pælmer noe som helst ut på banen. Jeg vil stå i fred på kamp, hvis det endrer seg p.g.a. kasting på banen, uansett gjenstand, kjenner jeg at min grense for vold er på bristepunktet.

Poenget er at så å si alt det som gikk gærnt kunne vært unngått hvis noen beskjeder hadde blitt gitt i forkant, til sentrale personer.

Vi som er glad i pyro må ta innover oss at det er en god del Klansmedlemmer og vålerengasupportere som enten syns dette er møkk, eller ikke vil ha

➔ Politiet holdt øye med Klanens tribune.

det fordi VIF Fotball får bøter. Det sistnevnte har de siste gangene blitt betalt av de fleste som har gjennomført, samt andre som har spytt inn noen kroner. VIF har betalt minimalt. Til dere som har vært med på å gjennomføre uten å bidra: Hvis alle hadde tenkt sånn, hadde det ikke vært mulig å rettfærdiggjøre bruken av pyro ovenfor våre egne. Det er ikke sånn at noen skal jobbe seg i hjel før og etter for at vi skal kunne fortsette jobben med å overbevise NøFF om at pyro kan brukes forsvarlig på tribuna, og i forbindelse med det, ha noen pyroarrangementer som beviser at vi kan hvis vi vil. Alle må bidra.

Mens dem som er motstandere, samt dem som mener at flertallet i Klanen og dem som går på kamp,

ikke vil ha pyro og dermed kan vi ikke ha det, tar sjølsagt feil. Tror dere at ildsjelene i EngaTifo på slutten av 90-tallet var i flertall? Hva syns flertallet av medlemmene i Klanen og dem som går på kamp i dag om tifo? Saken er den at flertallet av dem som bruker haugevis av timer i uka, måneden og året på dugnadsarbeid, før, under og mellom kampene, er forkjempere for å få pyro lovlig på våre tribuner. Det syns jeg dere skal ta innover dere.

For ikke å glemme hva spillerne syns. Tviler på at dem syns det er kjedelig med bluss. Har vel blitt nevnt mellom linjene av flere spillere de siste årene at hvis dem hadde sagt hva dem faktisk syns om det, så hadde det blitt bråk... La oss håpe at

det ikke tar lang tid før dem kan si rett ut at dette er fett og vi får et ekstra gir de gangene dette skjer.

Så håper jeg at vi slipper å bruke tid på å krangle om penger og internt bråk i fremtida.

Tifo er en del av pakka vår, pyro er også en del av tifo, sjøl om det foreløpig er ulovlig.

Så kan vi alle også dytte litt på VIF Fotball, så dem kan overbevise de andre klubbene før fotballtippet, om å endre på reglementet. Norske klubber har vært med på å gjøre dette til et problem for seg sjæl.

Sirkus

halvveis ut i sesongen

Da har vi kommet et stykke ut i sesongen som så langt har vært en stor skuffelse. Det blir fort sånn når man i kjent bergenserstil går ut og erklærer seg som seriemester før sesongen har starta.

Etter 16 kamper i serien ligger vi på 11. plass, cupen var for bønder allerede etter andre runde, klubben har solgt seg som ei hore til en bakgårdsklubb i England og europaligaen er for blakke grekere. Jaja, det kunne vært verre...

For Sirkus sin del har det gått helt greit så langt, vi har ikke akkurat vært noen ny revolusjon på tribunen, ei heller gjort de store tinga.

Men vi har i hvert fall vært representert på alle serie- og cupkamper, pluss noen treningskamper og treninger. Vi har bidratt med stemning på kamp, satt opp en anstendig mengde stickers både fjernt og nært. Vi har pyra på kamp og innført en kultur for både rompetaske og ninjahoods i Vålerenga. Vi har irritert på oss klubb, gammalt flass, noen lokale rånere og mange flere. Passa på at sikkerhetsansvarlig i klubben og Klanen har hatt mer enn nok å gjøre (det er tross alt viktig med trening). Vi har rukket å bli pult i rævva av klubben opp til flere ganger og tilsvarende ganger blitt redda av klansstyret.

Vi vil rette en stor takk til all den uventa støtten vi har fått fra alt fra gamle grinebitere i Klanen til

➔ Tøffere gutter finnes vel ei...

våre helter i gata iført hvite sko og caps, godt å vite at man har noen i ryggen.

23. august fyller Sirkus ett år, og det er både gledelig og rart å se tilbake på hvordan ting var i starten i forhold til hvordan det er nå. Vi har gått fra å være en liten uorganisert kompisgjeng med et formål om å lage mest mulig liv og røre rundt Vålerengas kamper, til å etter hvert bli en samling av mange forskjellige gjenger som samler seg rundt nettopp dette formålet. Etter hvert har vi blitt mer sammensveisa – vi har blitt mer strukturerte, organiserte og rendyrka i det vi driver med. For oss

har Sirkus blitt en livsstil og ikke en hobby.

Per dags dato er vi 18 stykker som brenner for saken og en del kjentfolk som slenger seg på i ny og ne. Vi har utvikla oss hele veien og det blir spennende å se hva fremtida bringer.

En ting kan vi i hvert fall love, vi kommer til å jobbe videre for å lage mest mulig blest rundt og på Vålerengas kamper i form av generell faenskap, kaos og andre energiske sprell. Enga for de gale!

Oslos Utvalgte – Sirkus Vålerenga

Tifo for dummes

Vi i EngaTifo innser at ikke alle er like kjente med hvordan en tifo gjennomføres, og vi vil derfor informere klanens medlemmer om hvordan vi ønsker at man skal gjennomføre tifos.

De aller fleste begynner å bli noenlunde rutinerter, men vi kan alle trenge en oppfriskning, og ferske supportere har godt av en liten innføring.

-Er det et ark festet til setet ditt?

Hold dette arket over hodet fra det øyeblikket spillerne kommer ut av tunnelen. Har arket forskjellige farger på hver side, les instruksjonene på arket, følg disse.

-Er det et flagg festet til setet ditt?

Vift med dette flagget fra det øyeblikket spillerne kommer ut av tunnelen. Når kampen er ferdig må du gjerne rulle sammen flagget og sette det tilbake på plass. Dette gjør ryddejobben mye enklere, og vi kan bruke flagget igjen.

-Har du på et eller annet tidspunkt et stort stykke stoff over hodet?

Slapp av, det varer ikke lenge, det forsvinner fort nok til at du får sett kampen. IKKE forsøk å dra ned OH'en (det store banneret) på eget initiativ. Vi har kontroll på dette. Hjelp gjerne til med å dra banneret oppover på tribunen, og ned igjen når det blir gitt beskjed om dette.

-Står det en person fra EngaTifo med enden av et enormt stoffstykke i neven?

IKKE riv dette ut av hendene på vedkommende og løp av gårde. Dytt heller IKKE til vedkommende og send av gårde tifoen på egen hånd. Personen med stoffet vet svært godt hva som skal gjøres, og når dette skal gjøres. Du trenger ikke ta over jobben.

-Noen velger å fyre av et bluss på tribunen. What to do!?

IKKE gå til angrep på denne personen. Blusset han/hun holder i hendene holder 2000 grader, og må av den enkle grunn ikke komme i kontakt med andre menneskers fjes eller klær. Eventuelle henvendelser til blusseren kan tas etter kamp, eventuelt på computern. Dersom blussing foregår på lovlig vis gjøres dette i avgrensede områder, sikret med sandbøtter osv. Blussinga gjøres da i regi av EngaTifo, og alle forholdsregler er fulgt.

For EngaTifo
Øystein Rosenlund

Engatifo 2011

Vålerenga fikk i år favnen full av storkamper i begynnelsen av sesongen, og er det storkamp på gang må vi i EngaTifo legge hodene i bløt og koke opp fete ideer for tifoarrangementer.

Vi mangler fortsatt lokaler til å lage store produksjoner, og må derfor tilpasse ideene noe, men føler vi har levert varene så langt. Vi håper alle dere andre er enige.

Arbeidsgruppa har så langt i år bestått av noen gamle travere samt Ikaros og Sirkus som har gjort en fantastisk innsats.

Vi fortsetter til the bitter end i november, her hviler man ikke på laurbærene, og vi trenger alltid folk til dugnader, rigginger og gjennomføringer. Vi jakter fortsatt på store lokaler, så har du en hall eller noe lignende stående er det bare å melde fra. Ønsker du å bidra på den ene eller andre måten er det bare å ta kontakt på tifo@klanen.no, eller huk tak i en av oss på kamp.

Øystein Rosenlund
Leder, EngaTifo

Vålerenga – Ålesund

Årets første hjemmekamp kom i andre serierunde, og kickstarta en periode med flere storkamper og dertil store tifos.

Vi valgte her å legge lista for årets sesong, selv om man i etterkant kan konkludere med at denne lista ble lagt i overkant høyt.

Uansett er ikke vi som svina fra reaktorbygda, som

satser på 8. plass hvert år, så vi gikk hardt ut med snumosaikk i Bendit og fremla planen om gull. Vålerengas vakre farger i striper ble snudd til gull idet speaker annonserte lagoppstillinga. Mosaikken ble akkompagnert av et banner, som dekket tribuneskillet mellom øvre og nedre med budskapet: PLANEN ER KLAR! Gutta på banen fulgte planen, og slo vegvesenlaget 2-0.

Stabæk – Vålerenga

Årets tredje serierunde, mot Stabæk i gymsalen, ble siste gang vi ser fotball under tak på Fornebu. Og takk for det.

Kampen ble spilt på en fredag, og vi viste i den forbindelse støtte til Fotball i Helgen-aksjonen. Banneret «Fotball skal spilles i helgen.....uten-dørs!» og en OH med logoen til aksjonen viste klart hva vi mener om tv-selskapenes herjing med terminlista.

Vålerenga – Lillestrøm

EngaTifo har pr. i dag ikke noe stort lokale tilgjengelig, for maling av store OH'er, og da må man improvisere.

Til denne kampen planla vi en OH på Bendit nedre, men uten lokale til rådighet måtte vi ty til alternative metoder.

OH'en ble kjørt til den gamle gressbanen på Manglerud, og malt på frihånd der. En ivrig gjeng unagjorde jobben på rekordtid.

Motivet med Vålerenga-Pacmen som spiser lsk-

logos, snudd opp-ned for anledningen, med budskapet SPIS BØNDA!, er vel ikke det mest avanserte i Ets historie, men budskapet var klart og tydelig. Fra Bendit øvre kom det over 2000 kasteruller, i tillegg til flagg i alle størrelser brukt i hele svingen.

Vi fikk også flaggborgen opp på tribunen, og de store flagga gjorde seg veldig bra der oppe.

Vålerenga – Brann

Til denne kampen sleit vi lenge med å finne en plan som kunne fungere, og det løsnest først etter at Leif Ketil Solberg og undertegnede overvar The Wall-konserten til Roger Waters i gymsalen.

Resultatet ble en snumosaikk der Bendit først ble farget grå, som en massiv mur. I det speaker starter på lagoppstillingen snus arkene midt i muren og en vålerenga-sol kommer gjennom muren. Banner med budskapet VI GJØR ALT MER FARGERIKT! sikter både til klubben vår, og til Klanen som feirer 20 år i år.

Fredrikstad – Vålerenga

16. mai-kampen har vi i de seinere år hatt hjemme på Ullevaal, men i år ble dagen før dagen-matchen lagt til Fredrikstad.

Et begrenset bortefelt, rent plassmessig, stopper som kjent ikke tifogruppa, og Ikaros tok ansvar. Et banner ble sydd, og budskapet OSLOS STOLTHET ble malt på frihånd, nok en gang på rekordtid.

Noen valgte å akkompagnere tifoen med røyk og bluss, vi presiserer at dette ikke ble gjort i samråd med EngaTifo.

Svartedauen er tilbake!!

Skarrepaket tok med seg Svartedauen over fjellet og tok livet av masse godfolk på Østlandet istedenfor å holde seg i ro og utrydde seg selv. Dette er noen hundre år siden men for en tid tilbake dukket det opp en ny variant av Svartedauen i Bergen som dessverre har dukket opp hos oss her i Oslo. Det jeg snakker om er å bue ut egne spillere og eget lag!!

Tekst: Daddy Cool
Foto: Line Svalastog

Hva i helvete skal det være godt for? Greit nok at laget ikke lever opp til enkeltes forventninger, men det hjelper ikke at folk bare står der for å slenge dritt til gutta vel? Blir laget bedre av at alle ter seg som Tom Nordli, bidrar det til å støtte laget eller

kan det hende at de blir usikre og presterer dårligere?

Har sett Enga i mange år og skuffelsene har stått i kø, nærmeste nedtur er aldri langt unna og kan trygt si at det har vært flere nedturer enn oppturer og det skal bli flere nedturer. Dette veit alle som er Enga-supportere og vi skal ikke la oss styre av det som skjer på banen. Når gutta er nede skal vi løfte

dem opp og når de er oppe skal vi holde dem der. Vi skal være Engas 12. mann og det betyr at vi skal støtte dem uansett hvor ræva vi mener spillerne, laget eller støtteapparatet fungerer.

Tenk litt over innholdet i sanga våre, de handler stort sett om tro, håp og kjærlighet og det å støtte KLUBBEN uansett resultat. Ære er også noe vi synger og for meg har det ingenting med ære å gjøre når man buer på eget lag. Gi faen i å synke ned på nivået til det bylleinfiserte skarrepaket fra vest og få en slutt på den buinga!!

Så hev din røst og støtt ditt lag, så får du se en vakker dag...

Stoldugnader på felt 228

Som nevnt i tidligere utgaver og på nettet, må vi dessverre skru opp og ned stoler på felt 228 i bend-it svingen nå og da. Dette grunnet UEFA i stor grad, da de gjør sitt beste for å drepe deler av tribunekulturen med sitt forbud mot det vi liker aller best; Ståplasser på hard og vakker betong.

NFF tillater oss dette på våre hjemmekamper i serie og kjøpp, men de er litt fan av sine venner i UEFA og liker best sittende publikum, selv på fotballens festdag; cupfinalen.

Dette vil si at stolene må opp til cupfinalen. Moralen må være at Vålerenga bør i finalen hvert år slik at vi ikke behøver å skru stoler opp.

Denne jobben, som alt annet i Klanen, gjøres på dugnad. Vi trenger med andre ord folk til å stille opp til bæring, skruing, mekking og påfølgende øl og preik på Bohemen. Dugnader i Klanen er ofte et slit, men du møter folk, blir kjent med nye tryner og det hele kan fort utvikle seg til å bli en helt grei kveld.

Stoler må skrus på plass til kampen mot Island. Det blir dugnad **Mandag 29.8 kl 16.00**. Oppmøte inngang 3 Ullevål Stadion.

Stoler nedmonteres **Tirsdag 6.9 kl 16.00**, Oppmøte inngang 3 Ullevål Stadion.

Stoler må skrus på plass til kampen mot Kypros. Det blir dugnad **Tirsdag 4.10 kl 16.00**. Oppmøte inngang 3 Ullevål Stadion.

Stoler nedmonteres **Onsdag 12.10 kl 16.00**, Oppmøte inngang 3 Ullevål Stadion.

Stoler må skrus på plass til cupfinalen. Det blir dugnad, dato blir bestemt senere og lagt ut på Klanen.no.

Håper vi ser noen nye fjes og sterke rygger til disse dugnadene. Det er altfor mange av de samme folka som alltid stiller opp. Er vi 30-40 stk på hver dugnad, går dette som en drøm. Jeg har nedmontert og stablet alle stolene sammen med kun fire stykker en gang, det skjer aldri igjen!

Du mekker for flere enn bare deg sjæl!

Ta kontakt og meld deg til kjellsen@klanen.no eller eystein@klanen.no

Kjellsen

Siste nytt på pyro-fronten

Nå er det en liten stund siden forrige oppdatering i vårt arbeid for å få på plass et pyro-reglement som er levedygtig for oss supportere. Det har skjedd ekstremt lite, men samtidig veldig mye. Egentlig har vi bare vært på ett vesentlig møte siden sist. Og med «vi» mener jeg andre enn meg.

Tekst: Erling Rostvåg
Foto: Kevin Skjøthaug

Onsdag 17. august kom møtet vi hadde ventet på en stund. Da samlet representanter for NFF, NTF, NSA, Prosec, POD (Politidirektoratet), Oslo politidistrikt og Majorstua politidistrikt seg for å diskutere eventuelle endringer av pyroreglementet. Sistnevnte fordi de har ansvar for kampene som foregår på Ullevaal stadion.

Utgangspunktet for punktet på saklista vi skal ta for oss her var reglementet som er utformet i et samarbeid mellom NFF (Stensby) og NSA (repr. v/Kanarifugla, Klanen og Kjernen) som ble presentert på NSAs årsmøte i februar. Arbeidsgruppen skulle vurdere mye knyttet til sikkerhet rundt fotballarrangement og jeg skal innrømme at jeg personlig var redd for å være for optimistisk i forkant. Den generelle skepsisen mot bluss hos enkelte, det faktum at NFF har fått en rapport som viser at bengaler (altså ikke bluss) inneholder giftig gass og at ordensmyndigheter gjerne vil ha større sikkerhetsmargin enn oss supportere var noen av grunnene til pessimismen.

Det skulle imidlertid vise seg å ikke bli så ille. Same kveld fikk jeg tilsendt referat og det var spennende nyheter.

Politiet var mest bekymret for plassering av blussene og dermed også positive om man kan finne

trygg plassering. De utelukker ikke at dette kan være på tribunen, men det må vurderes individuelt fra tribune til tribune.

At produktene er sikre ble også sett på som viktig, noe som kan løses ved å sjekke ut forskjellige merkevarer og komme med en anbefaling. Tilstrekkelig trekk slik at røyken forsvinner raskt nok er også et vesentlig element og dette er nok hakket mer komplisert enkelte steder (heisann Stabæk).

Foruten om det faktum at de fleste var nøkternt positive til et enklere reglement er det virkelige store gjennombruddet som følger: Det legges opp til en prosess med én søknad for en gitt tidsperiode, for eksempel en sesong, gitt at forutsetningene i søknaden ikke endrer seg. Detaljene er ikke klare, men i beste fall betyr det at man kan søke generell tillatelse til å blusse på en hel tribune. I verste fall generell tillatelse til å bruke et visst antall bluss på faste små avsatte plasser på denne tribunen. Uansett en enorm forbedring.

Inntil videre fortsetter ordningen med dispensasjon der vi kan komme med spesifikke søknader til den enkelte kamp, slik både Kjernen og Klanen gjorde med hell i fjor.

Planen videre er å bli litt proaktiv igjen. Det betyr at vi som har jobba med dette reglementet deler oss i tre. Én med ansvar for å konstruere en forenkla søkeprosess med en veiledning og mal for å gjøre arbeidet lettere for alle klubber. Én skal kontakte alle supporterklubbene og oppfordre dem til å søke slik at vi får mest mulig erfaringer med gjennomføring av pyrotifo. Undertegnede skal kartlegge de kjemiske sammensetningene i forskjellige bluss og i røyken de avgir. Videre skal de toksikologiske egenskapene til stoffene kartlegges slik at vi forhåpentligvis kan bevise at bluss ikke er spesielt skadelig. Sitter du med et bluss hjemme, eller bare ser et bluss, ber jeg derfor om at du sender merke, varenummer og eventuell annen relevant info til tifo@klanen.no.

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Martin 95 97 92 26 eller mail: roar@tanga.no

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

Tifoporno:

Újpest 2009

I hvert nummer trekker Klansropet fram et strålende tifoarrangement. Dette bildet viser ungarske Újpest FC i hjemmekampen mot Debreceni VSC 20. mars 2009.

På triumfbuen i Paris

Foto: Leif Ketil Solberg

Golfresort, Mauritius
Foto: Jan Svensson

Geit i Amsterdam Zoo.

Foto: Line Osfoss

Den norske baren på Rhodos viser alle kamper fra Tippeligaen og Adeccoligaen.
Foto: Øyvind Juliussen

På nullmeridianen Greenwich, London, ett bein øst og ett bein vest. Avbildet er miniklansmedlem Alexander Hovden.
Foto: Eivind Hovden

Lasse Berntsen i Alcatraz, San Francisco, California, USA.
Foto: Hilde værnes.

Stadium of Light, Sunderland.

Foto: Nina Moe

Christine Urstein Skjelin på Times Square i New York.
Foto: Daniel Sabel Aspdahl.

Nyenga Childrens Home, Uganda. Foto: Thomas Johansen

I ørkenen ved Sharm El Sheikh, Egypt. Foto: Eivind Andre Nygård Nes

Carina Liljerot skjerfer White Hart Lane. Foto: Erik Røe

Terje Smerud på Prekestolen i Rogaland, 75 cm fra kanten av 604 meter rett ned og medlemskap i Englekoret.

Dommer'n dømmer!

Det er nok verdens mest utaknemlige jobb. Likevel blir folk fotballdommere. Han er bare god når du ikke ser ham. Og han huskes bare når han har gjort en feil. Tenk deg hvordan Mourinho har begynt å bruke «ovrebo» som et verb. Eller tenk tilbake på hva du selv mener om en Svein-Erik Edvardsen, eller en Terje Hauge. Eller for den saks skyld en Jonny Ditlefsen.

Når Vålerenga spiller drittdårlig er det ikke en back eller midtbanespiller Martin Andresen er mest sint på. Det er pipeblåseren i svart, eventuelt i gult og svart. Og vi på tribunen er gjerne på samme måte: Men dersom vår beste spiller hadde gjort like få feil som dommeren, ville vi antakelig vunnet hver eneste kamp.

Når Klansropet nå ser på dommerens rolle, er det mange andre lesverdige saker vi også kunne presentert. Vi hadde planer om å prate med Trond-Ivar Døvlø, den eneste dommeren i Klanen ville ikke stikke hodet for langt fram akkurat nå. Og vi skulle intervju Svein-Erik Edvardsen om forskjellen mellom å dømme fotball og ishockey. Også Edvardsen mener han er profilert nok uten at vi også presenterer ham nærmere. Derfor ble det ikke noe av disse artiklene.

Vi kunne også valgt å se på dommerne som er årsak til at det har blitt omspilte fotballkamper i Norge: Tom Helge Olsen gjorde en formell feil, noe som medførte omkamp mellom Brann og Molde i 2000. Det samme gjorde Petter Toppe i oppgjøret mellom Alta og Nybergsund i førstedivisjon i fjor. (I begge oppgjørene ble for øvrig resultatene av omkampen uten betydning for tabellplassering, Brann vant i begge tilfeller, Alta og Nybergsund delte poengene i begge kamper).

Og vi kunne også fokusert på Graham Poll som delte ut tre gule kort til samme spiller i VM 2006. Vi har droppet alt dette. Og vi har droppet mye mer. Likevel mener vi å ha dekket dommergjerningen fra den største til den minste dommer ganske godt.

Kjell Henning Thon, redaktør

» Jonny Ditlefsen. Ingen over – ingen ved siden. En bauta av en dommer, et unikum av en mann, best i Norge i 2003, i europeisk toppklasse ever since og ubestridt konge av Norden.

Langt fra noen

Mange supportere bruker store deler av kampene til å klage på så å si alle dommeravgjørelser.

Spesielt de som går mot oss. Og det gjør jo nesten alle...

Harde taklinger utført av en i blått er helt greit, mens identiske overfall utført av motstanderen møtes med krav om gule og røde kort, og selvsagt det som verre er. Ganske så patetisk, usaklig og alt annet enn tøft. Å vise finger'n til pipeblåsern er kanskje det dummeste av alt.

Selv har jeg etter hvert slutta med denne idiotien etter at jeg forsto at alle de andre lagenes supportere også ser det på den samme måten. Det dømmes nemlig konsekvent mot dem også.

Dommeren dømmes med andre ord mot alle og med alle, 100 % rettfærdig og 100 % urettferdig i en og samme situasjon. Noe å tenke på, kjære skrikhalser?

En spesiell kamp forandra mitt syn på dommerstanden for evig og alltid. Året var 2003 og Kjetil Rekdals talentløse mannskap skulle ut i en leve eller dø kamp i Vallhall mot en håndballgjeng fra Sandefjord, leda av den lumske brumlebassen Tom Nordlie.

Sesongen hadde vært et sammenhengende mareritt (lyder kjent...) og alt vi hadde å gjøre var å slå blåhvalene hjemme i

vår «egen» hall. Lett skuring. Fredagen ble brukt til å gå kraftig på fylla så det var en relativt sliten og ditto nervøs Grønningen som åpna opp Bohemen klokka 12.00. Og ja, det blei reparert.

Tre timer seinere gikk det tre busser med angstforvridde supportere østover mot det forgjettede land, nå skulle dem faen meg få, nå skulle vi vi vise dem forskjellen på god og dårlig, på rik og fattig, på kultur og på ukultur. Vi er Vål'enga og vi rykker aldri ned! Vi er for gode.

Selv satt jeg på i en bil kjørt av ingen ringere enn VIF-veteran Harald Martin NøtteHarryBingoFlassmann Sveen, vi to som reiste på bortekamper sammen på slutten av 70-tallet, og ja, vi var der når Ivers scora tidenes mål på Melløs i 1977. Nå skulle vi igjen se undere skje.

På veien opp hylte jeg ned ikke mindre enn 4(fire) Smirnoff ice. Jepp, dere leser riktig. Stygg sak, men ytterst nødvendig da jeg var mer nervøs enn jeg var den maidagen for snart femti år sida da jeg ramla ut av mor mi.

Vallhall var smekk full og det var det mange av de betalende som var også. Lommelerkene jubla høyt i sky og det lukta sott i gangene. Kampen ble ikke overraskende et mareritt av dimensjoner.

» Når Vålerengas nye stadion bygges, bør en statue av Jonny Ditlefsen være en selvfølge.

dommerjævler

VIF stinka mer enn noensinne, og dommedag, konkurs og 1-8 divisjon var nær. Magic Thorsen scora, våre spillere gjorde ingen verdens ting og Klanens sang hørtes ut som fortvilte rop om hjelp.

Da var det at en mann trådte fram i rampelyset og fullstendig tok over regien. Jonny Ditlefsen. Ingen over – ingen ved siden. En bauta av en dommer, et unikum av en mann, best i Norge i 2003, i europeisk toppklasse ever since og ubestridt konge av Norden.

Uten denne fantastiske personen og dette rakryggede medmennesket hadde VIF rykka ned, Rekdal og Siem hadde begge mista jobbene (fortjent nok) samtidig som klubben var på vei inn i tidenes økonomiske uføre (ingen bombe).

Vår mann i svart visste imidlertid råd og fant opp ordet ANNULERING. Sandefjord scora og scora mens Jonny annullerte og annullerte. Fair nok.

Da han blåste av kampen og de fleste storma banen visste jeg med meg selv at jeg aldri, jeg gjentar aldri, skal klage på en dommer igjen. Jonny redda hele Vål'enga, absolutt hele det skakkjorte synkende skipet.

Året etter tok vi sølv. Og så ble det gull.

Alt dette hadde ikke vært mulig uten vår tids messias, alle jenter og gutters våte drøm, sexsymbolet og hedersmannen Jonny Ditlefsen, ja jeg veit om mange hardbarkede mannfolk som gledelig hadde skifta fil den kvelden. Men kun med Mr J.

Hardt og kompromissløst, følsomt og uten dikkedarer, mann mot mann, mann på mann, mann i mann. Det ble en lang kveld.

Hvis du leser dette du Nord-Norges store sønn skal du vite at kranene på Bohemen står åpne for deg for evig tid. Bare bank på og jeg skal skjenke deg mer enn salongberuset, som den ydmyke slaven din jeg er. Slike dommere det vil gamle Norge ha!

Et annet medlem av dommerstanden jeg mer enn gjerne skjenker en varm tanke eller ti er den klarsynte linjemannen som vinka offside da Stefan Berlin var aleine gjennom og scora sju minutter før slutt i siste serierunde på Kristiansand stadion i det herrrens året 2005.

Det var jo slett ikke offside. Og vips, seriegull til Vålerenga. Takk, ærede linjemann.

Moralen er klar: Dommer'n har alltid rett!

KjellG.

En dommerjævels bekjennelser

Søndag igjen. Ukeslutt. Fridag for de fleste, men for noen er det en ny arbeidsdag. Selv pakker jeg de sorte knestrøpene i bagen sammen med shortsene, dommerdrakta, gule og røde kort, og fløyte. Merker at spenningen stiger. Gleder meg. Sært egentlig, for snart skal jeg bli utskjelt og æreskjelt i 2 x 45 min.

Av: Tom Henning Øvrebo

Enkelte ganger er arbeidsdagen på Ullevaal stadion, andre ganger i Bergen eller i Trondheim. Men hele Norge er mitt arbeidssted. Det spiller egentlig liten rolle hvor, uansett vil man alltid være på bortebane. Mislikt. Hatet. Latterliggjort. Og hånet.

«Dommerjævel! Dommer'n skal dø!» Jammen er de fantasifulle og kreative disse halvfete, skalla supporterne¹ som står der i bar overkropp med fråden sprutene ut av kjeften fordi man tok feil retning på et innkast. Men de har jo betalt for å få lov til å stå der å skrike og late som om de har peiling på hva fotball handler om. Og egentlig er det jo ok at også menn har en arena hvor det er legitimt å vise følelser uten at man blir beskyldt for å være feminin.

Noen ganger gir de seg ikke etter kampen heller. For virkelig å få ut alt sinne, aggresjon og hevntanker hender det at de sender en SMS eller en mail. Selv har jeg fått flere. Hva med denne for eksempel; «Son of a bitch! All people in ... hope that you will die very early! Stupid overweight man». Heldigvis lever jeg ennå og jeg er heller ikke alt for dum (tror jeg i hvert fall). Men det med overvekt hadde han kanskje litt rett i?

Og det er vel ikke den dommeren i Norges land som ikke også har sine egne hatgrupper på Facebook. Og på blogger og debattforum blir vi gjerne utskjelt før kampen i det hele tatt er spilt.

Trøsten får være at det er bedre å bli trakassert enn oversett. Og tross alt er det jo bare ord. Og ord er ikke farlige. Ord sier gjerne mer om avsenderen enn mottakeren.

Det hender likevel jeg noen ganger spør hvorfor jeg egentlig gidder å holde på med dette? Jeg sitter igjen med det samme svaret hver eneste gang: Dette er jo moro! Stemningen. Spenningen. Utfordringen i det å lede en fotballkamp. Sørge for at alt går riktig for seg. Takle presset. Håndtere konflikter mellom spillerne og lagene. Skape en god atmosfære på banen. Jobbe godt sammen

← Didier Drogba er ikke helt fornøyd med dommergjerningen.

med sine assistenter. Og ta de rette avgjørelsene i løpet av sekunder – uten å få mulighet til å se noen reprise. Flere hundre avgjørelser i løpet av en kamp. Situasjoner som man både skal se, oppfatte, vurdere, beslutte og handle i forhold til. Det er klart at man vil gjøre feil. Da trøster jeg meg med ordene til professor Geir Jordet ved Norges Idrettshøgskole: «De som virkelig vil bli best, de skjønner at det å gjøre feil er en del av gamet. Den som aldri gjør feil spiller i 7. divisjon». Men det har vel ingen hensikt å tusle bort til supportene å si dette i kampens hete?

Ekstremlidelse vil sikkert noen kalle det. Og til en viss grad har de rett. For det handler om ledelse. Det handler om å tørre å feile. Det handler om å mestre stress. Og det handler om å bidra til en god atmosfære og en underholdende fotballkamp. Det er utfordrende. Det er spennende. Det er utviklende og moro!

Så vi holder ut. Trener. Forbereder oss. Evaluerer. Og reiser til vår bortebane hver søndag for å ta imot dritt fra dere.

Kanskje dere likevel har rett når dere takstfast roper «Mere hår enn hjerne»?

¹ Ut fra eget utseende og BMI tror jeg at jeg hadde passet godt som supporter. Kanskje greit å ha noe å falle tilbake på den dagen man gir seg som dommerjævel?

→ Tom Henning Øvrebo gir et gult kort til Isaac Boakye (delvis skjult).

Foto: Line Svalastog

Vålerengas mann i gult og svart

Jørn Tysnes har sett minst tusen Vålerenga-kamper. I tillegg dømmer han for Vålerenga, kanskje så mye som et par hundre kamper i året. Og han ser alt. Neste år har han 25-årsjubileum på Klanens busser.

Tekst: Kjell Henning Thon
Foto: Kevin Skjothaug

- Alle er likegyldige til Vålerenga. Det er verre enn at alle er negative.

Jørn Tysnes entrer Vålerenga Vertshus, og er straks i hektisk passiar med en stamgjest. Det er slik Jørn er. Kritisk Vålerenga-entusiast av den gamle skolen.

- 9. mai 1987 mot Kongsvinger var min første busstur. Ti ble arrestert, men ikke jeg. Jeg har bare blitt arrestert én gang i Vålerenga-sammenheng, det var på vei til Storhall-NM i Nordlandshallen i 1995. Vi hadde pappvin og fortalte roverhistorier til ei niendeklasse fra Bodø på toget, og da vi kom til Stjørdal var det politimenn med håndjern som hadde fått beskjed om at fotballsupportere trakasserte ungdomsskoleelever. Klart det var alvorlig. Men vi overnatta i arresten og fikk dra videre med toget dagen etter. Da vi kom til Nordlandshallen møtte vi et par andre Vålerenga-supportere på vei ut. Bodø/Glimt hadde banka oss 5-0 og vi hadde misst kampen.

Den ordentlige starten var lenge før dette.

- Egentlig begynte jeg å følge med på Vålerenga i 1980. Jeg var skap-Skeid-supporter på barne- og ungdomsskolen. Jeg var i kronisk opposisjon. Alle andre holdt med Vålerenga og Liver-

pool. Jeg holdt med Skeid og Ipswich. Men jeg gikk på kamper og siden Vålerenga og Skeid delte bane, så jeg de to annehver uke.

Men Tysnes var ikke bare supporter. Han var en av mange gode spillere i lavere divisjoner, selv om han selv beskriver Hauge-rod – med Salsten-brødrene som sine mest kjente

idrettspersonligheter - mer som hockeyland enn fotballområde..

- Jeg spilte seriekamp mot Stabæk i 1989 for Haugerud. Det er ikke så mange år før Stabæk begynte klatringen mot eliteserien. Så gikk jeg fra å være spiller i lavere divisjoner for Ellingsrud og Karihaugen på 1990-tallet til å bli fotballdommer. Det var Oslo kommunes økonomi på 1990-tallet som gjorde det. Banene ble ikke brøytet, og en hel vinter med løpetrening gadd jeg ikke. Så på Lu-setjern skole, der jeg jobbet som lærer, bestemte jeg meg: Jeg skal bli dommer, kan'ke sitte på ræva resten av livet.

Tysnes som dommer

Nå dømmer han 130 seriekamper i året pluss rundt regnet 40 andre offisielle kamper. I tillegg til alt av treningskamper som den Klansropet ser han dømme en treningskamp mellom Vålerenga gutter 16-2 og Mjøndalen. Det er breddeidrett på sitt bredeste. Jørn har gått på linja i andre og tredje divisjon, men mest er det bedriftsfotball, oldboys, aldersbestemt og fjerdedivisjon.

- Det er dømning nesten hver dag mellom april og oktober.

- Gjør du det for penga?

- Så mye jeg dømmer er det klart at det er endel for penga, men det er jo også fordi det er moro, og enten det er gutter 13 eller toppen av fjerdedivisjon, så gjør jeg mitt beste.

Men den vålerengelske måten, eller kanskje heller oppveksten fra Haugerud, er med også inn i dømninga.

- Jeg har fått klagebrev på at jeg er for stor i kjef-ten. I en semifinale i Oslo-cup mellom Røa og det marokkanske innvandrerlaget Nador var det mye drittsslenging fra tribunen. Jeg klarte ikke dy meg,

➔ Jørn Tysnes etter en rar 3-3 kamp mellom Vålerengas 16-åringer og Mjøndalen.

og ropte «kan ikke dere holde kjeft, vestkantjæveler». Da dukket det opp et advokatbrev til fotballkretsen. Men jeg har jo lært meg hva jeg kan si og ikke. Jeg blir lettere provosert av trenere og publikum enn av spillere. Spillerne har jeg jo en dialog med underveis i kampen. Trenere derimot er en egen rase – og Vålerenga er som alle andre.

Uansett hva man snakker med Jørn Tysnes

om, så er det en detaljrikdom som er fascinerende. Han husker mye. Så også om kampene han har dømt.

- Jeg husker nesten alle kamper jeg har dømt. Ikke nødvendigvis resultatet, men stemningen i kampen, været, hvordan jeg kom meg til kampen. - Er du nerd?

Jørn ler. - Kanskje på dette området.

Tysnes og dommerrekruttering

I dag er Jørn Tysnes og Philip Aarskog ansvarlige for dommerrekrutteringen i Vålerenga. Mye av jobben gjøres med utgangspunkt i tanken om å unngå bot. Vålerenga må ha et visst antall dommere som stiller til et visst antall kamper for å oppfylle kravene fra kretsen.

- Det er mye lettere å få med folk nå enn tidligere, men jeg tror det skyldes et godt arbeid av Torkild Ystenes. Han holdt opprinnelig med Skeid, men ble nyfrelst etter kampen mot Sandefjord i 2003, hvor voksne supportere gråt av glede. Da tenkte han på hva han kunne gjøre for VIF, og bygde opp ei dommergruppe. Det tjener vi fortsatt mye på.

- Hva har dommere hatt å si for Vålerenga?

- Det er vanskelig å si, men forslaget til Kjell Grønningen om en statue utenfor den nye stadion av Jonny Ditlefsen er jo helt feil. Det burde heller være

en plakett inne i hallen. Det var jo der inne det skjedde. Jeg tror for øvrig ikke Ditlefsen favoriserer Vålerenga, men snarere at det ble en kamp hvor det utviklet seg sånn. Uten å vinne den kampen, er det vanskelig å vite hvor vi ville vært i dag. Du kan jo se på Stabæk og Lyn.

- Men du selv har favorisert Vålerenga ved å legge til minutter på Norway Cup?

Jørn Tysnes (47)

Har vært gift siden 2001, og har ei datter
Opprinnelig fra Haugerud
Fotballdommer
Portør på Ullevål Sykehus
Fotballgal
Sporadisk kommentator på Klanens Webradio

➔ Da Mjøndalen-spilleren ble båret av banen med skade, fikk han ikke gult kort likevel.

- Historien får flere tillagte minutter for hver gang jeg hører den, og sist tror jeg det var elleve minutter. Men det er klart at 3-4 minutter er i meste laget for en tjue minutters omgang. Men det hjalp ikke. Det jentelaget klarte ikke å skåre det ekstra målet de trengte.

- Er det vanskeligere å dømme Vålerenga?

- Jeg syns ikke egentlig det. Men nå får du ikke lenger dømme egen klubb, så problemet er ikke lenger til stede. Nå dømmer jeg bare Vålerenga i treningskamper og andre- og tredjelag på lavere nivåer.

- Da vi så deg dømme, så sto du dommer. Er det en del av strategien?

- Jeg hadde to kamper den dagen, og skulle dømme juniorkamp mellom Grei 2 og Lyn 2 senere på dagen, og trengte å løpe mer da. Det er en av utfordringene med å dømme mye.

- Er det vanskelig å dømme lag du hater?

- Jeg hater egentlig bare Rosenborg, og de dømmer jeg ikke fordi jeg er en kretsdommer, så det er ikke så aktuelt, selv om enkelte årganger av Lillestrøm har hatt noen usjarmerende samlinger av folk, og den måten Berntsen og Hansen tok i mot fjerdemålet mot Rosenborg i siste serierunde i 2004 var ikke akkurat sjarmerende.

Morsomme kamper som supporter og dommer:

- Det aller morsomste som supporter var kampen mot Besiktas i 1998 da vi snudde 0-3, og gikk videre med 3-3.

- Som dommer er det flere:

* Jeg gikk på linja under en TV-overført kamp mellom Asker og Arna-Bjørnar på Føyka i Asker i 2001. Det var femti som så på, og resultatet ble 3-3 her også, men

jeg hadde Jan Åge Fjørtoft og Olav Traaen bak meg i en hel omgang, og hørte på deres kommentarer. Etterpå fikk jeg masse kommentarer fra folk som hadde sett meg på TV.

* Jeg var i Norway Cup-finale på Bislett i 2000, jenter 19.

* Jeg dømte semifinalen i Old boys-NM mellom KFUM og Rosenborg i 2000, og angrer fortsatt på at jeg ikke ga Eivind Arnevang straffe da han ble kakka på hælen, men det mest minnverdige i kampen er nok da jeg avblåste Mini for offside og han var mange meter innenfor. Gøran Sørloth hevda at «De' e' sårinne som dæ som ød'legg foitball'n».

Kommentator Tysnes

Gjennom en årrekke har det kritiske og ikke helt upartiske blikket til Tysnes vært bakgrunn for radiooverføringer fra de snåleste bortekamper. Det begynte i juli 1998 i Haugesund.

- Kjell Grønningen ville ha radiooverføringer til Bohemen. Der var det nyåpnet, og han ville trekke folk. I første kamp hadde Kjell selv førsteomgangen, men var såpass full at jeg måtte ta over i pausa. Så ble jeg hofreporter, og ganske fort etterpå var det mot Rapid i Bucuresti i UEFA-cupen.

Det har imidlertid blitt noen runder med kjefte også, for Tysnes er ikke nådig når laget han elsker spiller dårlig fotball. Den verste stormen var en gang VIF tok med seg ett poeng fra Tromsø. Media rapporterte om jevnspilt kamp. Tysnes mente vi ble slakta.

- I den kampen ble det 1-1 på Alheim, og Peter Kovacs hadde 5-6 100 %-sjanser for Tromsø. Jeg og Bjørnar som kommenterte kampen for Klanens Webradio sa det som det var, men vi fikk mye tyn fordi TV2 helt feilaktig kunne fortelle om en jevn kamp.

Sist gang vi hørte ham var det igjen bare Bohemen som nøt hans tydelige røst, mot Mika i sommer.

- Jeg har begynt med lesebriller, og i Jerevan merket jeg at det var lenge siden jeg hadde kommentert. Det var på med brillene og nesa ned i arket for å kunne lese navnet på de armenske spillerne. Det ble vanskelig. I tillegg var ikke pressetribu-

➔ Jørn Tysnes (til høyre) har vært med lenge.

nen større enn halvparten av dette rommet, plass til fem journalister.

Tysnes og Bucuresti

Nettopp den nevnte Bucuresti-turen til Jørn og kompani har blitt en legendarisk reise. Fire mann, Stian, Kjell, Bjørnar og Jørn i en bil. 5000 kilometer. Oslo-Bucuresti-Oslo. Klansropet har også fortalt historien tidligere, men vi kan ta en kort rekapitulering av et par episoder:

- Vi kom ned til Bucuresti på formiddagen, fant et rimelig hotell og sjekka inn. Men så viste det seg at Bjørnar følte for at vi skulle hjem rett etter kamp. Derfor ble hotellet vårt brukt bare til en kort siesta før kamp.

- Når vi kom til Oslo igjen, orket ikke Bjørnar å kjøre Stian hjem til Majorstua, så han ble dumpet av på Manglerud. Måtte ta banen hjem derfra. Kjell Hansen måtte true Bjørnar for å bli kjørt til Kalbakken. Jeg var såpass sliten at jeg ikke skjønte før noen dager senere hvor genialt dette var, da noen spurte meg om historien stemte. Da tenkte jeg gjennom det, 5000 kilometer i bil, men ikke kjøre de 5 kilometerne ekstra.

Tysnes på alt

Jeg går på alt av kamper som er en del av ei turnering. I 2001-07 trengte jeg ikke dra til La Manga, for da var det bare treningskamper. Men fra 2008 ble det turnering igjen. Derfor drar jeg dit også.

I fjor gikk jeg glipp av to kamper fordi jeg var

på ferie med familien til Filippinene. Kampen mot Odd skulle være dagen for VM-finalen, men ble flyttet til dagen etter finalen, så det var NFF sin feil at jeg misset den. Hjemmekampen mot Kongsvinger planla jeg å gå glipp av.

Likevel bruker jeg lite penger på Vålerenga. Jeg kjøper ikke klær i Sjappa, drikker ikke mye øl på tur, og spise ville jeg gjort uansett. Regnskapet blir derfor 10-15 borte billetter (1500-2000 kr.), 5-6 bussturer (3000.-), bensin til de øvrige bortekampene (2000.-) og en flybillett til Tromsø (1000.-).

- Men hvorfor er det viktig å se kampen på stadion?

- Det er vanskelig å gi et godt svar, men det er jo noe med helhet og atmosfære. Du ser hele lagets bevegelser samtidig. Etter at jeg begynte å dømme, ser jeg også på helhet i dømninga. Men det handler ikke mest av alt om å bare se kampen. Det er selvsagt også en fellesskapsreise. Hadde det bare vært for kampen, ville jeg neppe gidde. Jeg mener: Man tar ikke tog med Hjesus til en dårlig cup-kamp i Os bare for fotballens del.

- Da jeg begynte som portør på Ullevaal Sykehus i 2000 var det bare klansmenn som jobbet der. Siden har det blitt noe annet, men det passer meg godt å jobbe turnus, da kan jeg ta de vaktene folk ikke vil ha, og få fri til å dra på kamp. Og jeg kan jo like gjerne dra til Syden for 800 kroner i november som å ha fri når alle andre vil ha fri. Det ble for vanskelig å jobbe i skolen når jeg skulle ha fri til så mye fotball.

Vålerengas møte med dommeren

Det er ikke av ny dato at dommeren kan være en kontroversiell figur. Vi har samlet noen gamle glimt fra dommergjerningen i Vålerenga.

Tekst: Bjørn Arild Gjerdalen
Foto: Vålerenga Historielags arkiv

Advarsel allerede i garderoben før kampen!

Leif Olsen var en teknisk begavelse som spiss på vålerengalagene Jordal IF og Vålerengens IF på 40- og 50-tallet. Leif var en målgjører med meningers mot som ofte kom på kant med dommerne.

«Dommerne skal passe på tekniske spillere mot primitive spillere som kompenserer mangel på talent med grisespill. Jeg sa fra og gjorde meg upopulær på det», forteller Leif.

En av datidens mest kjente dommere, Thøger Nordbø fra Frigg, ga en gang Leif advarsel allerede i garderoben før kampen om at den minste protest betydde utvisning!

I en annen kamp på 50-tallet endte det med utvisning for Leif da en udugelig dommer nærmest

forfulgte han med gjerne avgjørelser. Dommeren fikk ballen i ræva, men hadde han ikke snudd seg, ville ballen ha treffi på et langt mer omtålig sted...

Dommer'n fikk Arild til å legge opp!

Arild Andresen overtok etter Tippen som Vålerengas keeper som tenåring på slutten av 40-tallet, men avsluttet fotballkarrieren allerede i 1954. Det skjedde etter en kamp mot Fredrikstad på Bislett. Ballen gikk over dørlinja bak VIFs mål, Fredrikstad-spilleren Henry Johanessen spilte ballen inn til Arild slik at han kunne ta utspark. Arild triksa litt, og ballen gikk over målstreken. Dommeren mente at ballen aldri hadde vært over dørlinja, og dømte mål og ledelse 3-2 til Fredrikstad! «Blir det dømt mål på dette, så slutter jeg å sparke fotball! Og du burde også slutte å dømme», tordna Arild.

Det gjensto bare en seriekamp dette året, og alle trodde Arilds kommentar var et utslag av et øyeblikks sinne. Men det ble hans siste kamp!

Da dommeren døde

Keeper Arild Andresen forteller fra 1949:

«Vålenga mot det svenske laget Degerfors på Bislett. 15.000 tilskuere på plass. Dommeren falt dau om, han stupte rett foran beina mine. Folk lo, dem trudde han sklei på den glatte banen. Kampen ble avlyst og publikum holdt på å gjøre mytteri for dem ville ha tilbake penga.

Til slutt skjønte'rem hva som hadde skjedd da det kom en stram kar inn på banen og gjorde givakt. Familien til dommeren fikk 500 kroner av Vål'enga. Da kom den regelen at dommera ikke fikk lov til å dømme etter'em var 50.»

Dommeren er langt ute

«Høsten 1951 blei Vålerenga invitert til Island for å innvie den første gressbanen der. Vål'enga hadde ikke vært lenger enn til Høybråten før og så dro vi nå helt til Island. Vi spilte mot KB, og jeg var ute av mål da dem skøyt et skudd som gikk rett forbi meg. En Vål'engaspeller handsa. Så dømte dommer'n mål i stedet for straffe veit du. Det var gæærnt. Det blei for mye selv for en seriøs spiller som Einar Jorum, han satte seg på tribunen i protest, det var første gang han gikk av banen. Så gæærnt var'e. Jeg tok ballen og skaut'n faen i vold ut i Atlanter'n et sted. Så lå denna ballen helt ute på vannet. Linjemann måtte ta en robåt for å hente'n. Så vælva båten, for det var så jævla sjø. Linjemann lå ut å kava, men kom seg på land til slutt, men ballen den drukna. Og jeg fikk rødt kort.»

Dommerdommerne

I god forskningstradisjon tenkte jeg å begynne med å klargjøre mitt forhold til dommere generelt, altså mine for-dommer (ba-bom-tisch). Mange av dere som pleier (eller av og til) står i nærheten av meg på tribunen har nok fått med seg at jeg generelt sett ikke har et hjertelig forhold til norske tippeligadommere. Det er ingen hemmelighet at jeg jevnt over synes de er forferdelig dårlige! Bare tanken på Tommy Skjerven, Svein Oddvar Moen, Kjell Alseth og deres likesinnede kan ødelegge en ellers idyllisk kveld på Malerhaugen... Jeg vil også hevde at dommerne i Tippeligaen avgjør langt flere kamper enn det man generelt får inntrykk av. Og til slutt mener jeg i tillegg at dommeravgjørelsene i langt større grad går imot Vålerenga enn for de kongebå.

↑ Arild Sundgot.

↑ Henning Berg.

↑ Mini Jacobsen.

↑ Morten Langli.

Sånn, hvis alle da er inneforstått med at jeg hater dommere minst like mye som dere, så kan vi komme oss videre til selve saken. I stedet for å ta for meg hvor dårlige dommerne er, hvem som er dårligst eller ramse opp de utallige tilfellene som de har ødelagt for laget i vårt hjerte, tenkte jeg å ta en litt mer konstruktiv (?) vinkling: Hvorfor er dommerne så dårlige her i landet? Hva eller hvem gjør dem så dårlige?

De som vurderer og dommer dommerne, i hvert fall offentlig, er massemediene og kanskje spesielt TV2. Både hos kommentatorene under kampen og i studio etter kampen brukes atskillig tid på å diskutere kontroversielle dommeravgjørelser. Ofte kan én eller flere dommeravgjørelser være hovedfokuset i studio etter en kamp eller i Fotball-extra. Selv om dommerne har sine interne evalueringer nekter jeg å tro at dommerne ikke blir påvirket av hva «ekspertene» i TV2-studio mener om deres avgjørelser, spesielt hvis TV2 bruker mye tid på diskusjon om dommeren. I utgangspunktet er det jo positivt at det er noen som passer på og evaluerer dommerne i offentligheten og på den måten «holder dem i sjakk». Det forutsetter dog én ting: At ekspertene faktisk vet hva de snakker om når det gjelder dømming.

Og det er her dommerdommerne svikter så kapitalt. Mange av dem aner jo ingenting om reglene! Når man har kommentatorer som Morten Langli og folk i studio som Mini Jacobsen til å vurdere dommerprestasjonene, så kan det ikke akkurat være med på å gjøre dommerne bedre. Det skinner så klart igjennom at de ikke kan reglene overhodet og vurderer dommeravgjørelsene på bakgrunn av sånn de selv synes reglene burde vært. Her synes jeg faktisk synd på dommerne som ofte må forsvare seg mot både kunnskapsløs og usaklig kritikk.

Spesielt er det når det gjelder hands i straffefeltet og såkalte «professional fouls» at TV2-ekspertene og kommentatorene viser sin kunnskapsløshet. Når man hører Morten Langli føre sin egen interne diskusjon om hva som er en naturlig stilling for henda når man løper eller takler, så vet man ikke om man skal le eller gråte.

For det første: Å løpe med henda ned langs siden eller på ryggen er ikke en naturlig stilling! Kun i fotball kan det bli karakterisert som naturlig. Se for dere Usain Bolt løpe 100 meter med henda ned langs siden (selv om han sannsynligvis hadde vunnet da også)... Hva som er en naturlig stilling for henda når du løper eller når du kaster deg inn

i en takling kan være så utrolig forskjellig. Det er bare å prøve det ut selv...

For det andre: Det står ingenting i reglementet om at det er hands hvis en ball treffer en hånd som er i en «unaturlig stilling»! Dette er en myte stort sett skapt av norske tv-kommentatorer og eksperter. Spillerreglementet sier at frispark (eller evt. straffespark) skal tildeles motstanderen hvis en spiller «med forsett tar i/spiller ballen med hånd eller arm (unntatt målvakt i eget straffefelt)». Poenget er altså at det skal gjøres med forsett, eller med vilje som de fleste av oss ville sagt. Det skal altså mer til enn at henda som blir truffet av ballen er i en «unaturlig stilling» for at det skal dømmes hands. Det må vurderes sånn at spilleren tar ballen med henda eller stopper ballen med henda MED VILJE. I tillegg står det i NFFs fortolkninger av spillereglene at dommeren i forbindelse med hands må vurdere; 1. «håndens bevegelse mot ballen (ikke ballen mot hånden)» og 2. «avstanden mellom spilleren og ballen (en uventet ball)» og 3. «håndens posisjon betyr ikke nødvendigvis at det er noen forseelse».

Det påpekes altså i fortolkningene at det er viktigere for dommeren å vurdere avstanden mellom ball og spiller og om det er ballen som beveger seg

mot henda (eller motsatt) enn om henda eller armen er i en «unaturlig stilling». Allikevel fortsetter altså disse «ekspertene» å debattere opp og i mente sin egenlagde regel om håndas/armens naturlige (gjerne da bak ryggen) eller unaturlige stilling. Naturligvis kommer spørsmålet om det er henda som søker ballen eller om avstanden mellom spiller og ball også opp i ny og ned, men dette kan visst vanskelig konkurrere med det store mantraet om «håndas unaturlige stilling».

Når det kommer til «professional fouls» har selvsagt ekspertene også kommet opp med et like sterkt mantra: Nemlig mantraet om «sistemann». Når noen blir felt på vei igjennom eller på vei mot en sjanse kommer spørsmålet om «sistemann» opp. Var han som gjorde taklingen sistemann eller var det noen som var lenger bak i banen? Nå trenger ikke spørsmålet om synderen var sistemann å være uvesentlig. Det som dog er avgjørende er om motstanderen blir fratatt en åpenbar mulighet til å score et mål. DET er det avgjørende, ikke om den som feller spilleren er sistemann eller ei. Vurderingen går på om man blir fratatt en åpenbar scoringmulighet. Selv om det hos noen av kommentatorene og ekspertene har blitt mindre snakk om «sistemann» som eneste kriterium for «professio-

nal fouls», så hører man fortsatt dette mantraet bli fremsatt både under kamper og i studio ukentlig.

Det kan ikke være veldig fruktbart og lærerikt for dommerne at de i offentligheten blir vurdert av en gjeng mediasmurfer som ikke gidder eller klarer å sette seg inn i regelverket. Kunne ikke dommerne få fred fra noen av de latterlige diskusjonene i media og heller la dem trene på fotballforståelsen sin? Der er det noe å hente... Og for dem som tror at ikke dommerne og/eller NFF blir påvirket av media: Vi kan vel alle huske medias heksejakt på Bernt Hulsker etter at han dultet Petter Werni i ryggen med knyttneven. En forseelse, som hvis dommeren hadde sett det, sannsynligvis hadde endt med gult kort til Hulsker, endte i stedet med to kamper karantene etter at media hadde mast om utestengelse og vist repriser i dagesvis. Også i det tilfellet viste «ekspertene» en total mangel på forståelse for regelverket.

I tillegg til mediaklovnene må også dommerne forholde seg til diverse trenere med et noe spesielt forhold til regler og regelverk. Jeg mener, Henning Berg... Come an, hva skal man si? Mange av dere kjenner sikkert til den velkjente replikken fra godguttene Berg etter at han først hadde gått ut

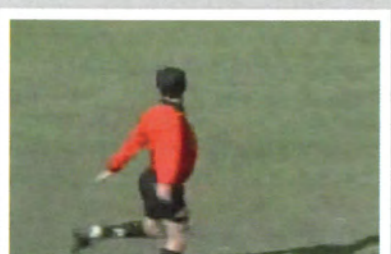
hardt mot dommeren på grunn av at laget hans ikke fikk straffespark. Tv-bildene viste helt klart at det ikke var noe straffespark og da Henning Berg fikk se dette kom følgende replikk: «Det så ut som straffe. Og dommeren skal dømme ut fra det han ser. Det var ikke straffe, men det kan ikke dommeren ha sett.» Hva skal man egentlig gjøre med sånt? Og folk lurer på hvorfor dommerne i landet er så dårlige?? Mannen som ikke kan innrømme at han kan ta feil slo også til denne sesongen i en cupkamp på Lerkendal. Etter kampen gikk han i klassisk stil ut mot dommeren og hevdet at Rosenborgs utligning var soleklar offside. Da han fikk se reprisen som viste at det neppe var snakk om offside ble Berg snurt og klaget «hvorfor sier alle til meg at det var soleklar offside da»? Vel Henning, nå er det kanskje ikke spillerne på Lillestrøm jeg ville ha stolt mest på når det gjelder regler og dommeravgjørelser. Jeg sier bare; Arild Sundgot La Morten Langli forklare oss om hans armer pleier å befinne seg i en naturlig stilling...

Nå er selvsagt ikke vi supportere så mye bedre når det gjelder regelverket. Jeg har sagt mye rart om dommere og dommeravgjørelser både under og etter kamper, men jeg har ikke større ego enn at jeg skjønner at hva jeg måtte si under en kamp neppe har den store påvirkningen på dommerstanden her i landet. Skal vi få bedre dommere her i landet bør vi kunne kreve at de som vurderer innsatsen deres i offentligheten uke etter uke setter seg inn i det gjeldende regelverk. Deres mening kan tross alt ha stor påvirkningskraft både hos dommere, forbund og ikke minst det fotballintresserte folk.

Dette kan meget vel være siste gangen dere får opp leve at jeg tar dommerens side i en sak, men jeg tenkte jeg kunne ta den muligheten da jeg fikk den. Neste Vålerenga-kamp er nok sannsynligvis ten stor for at min omtale av dommeren vil være mindre flatterende. De er jo tross alt dritt dårlige og fortjener i grunnen all den kritikken de får Forbanna svin!

Tekst: Feite Frode

Midtsidedommeren

med høyt tempo, intensitet og stor grad av fysisk kontakt. Uten at jeg skal komme med de helt store avsløringene her så er vel ikke hockey spillerne kjent for å komme fra de innerste sirkler av akademikerne her i landet. Når man i tillegg vet at de fleste har fått seg opp til flere smeller i topplokket er det enkelt å skjønne at vokabularet ikke er det aller beste. I alle lagidretter er det en macho språkbruk, noe som man nok aldri vil bli kvitt. Dette henger sikkert sammen med at idrett har et meget stort fokus på prestasjoner, ikke dermed sagt at man skal tolerere alt som blir sagt. Som det til stadighet blir nevnt så handler idrett om følelser og det må være høyde for spontanutbrudd fra spillerne. Jeg har selv spilt hockey og selv om jeg skal innrømme at det ikke var elitenivå over 4. rekke på guttelaget til Skjetten så har det gitt meg noen erfaringer som gjør at det ikke er noe problem i det å skjønne hvorfor en spiller reagerer som han gjør i gitte situasjoner. Det å få et slag over hånda eller over kneet kan gjøre utrolig vondt noe som i seg selv gjør at ethvert menneske vil reagere og hvis dommerne ikke har sett det så er det helt naturlig at spillerne kommer med et lite utbrudd mot dem. Det er her mye av frustrasjonen kommer inn. Når man til stadighet blir slått uten at det blir dømt så blir spillerne meget frustrert og selv om det er lett å si at de skal tåle det så er det noe som må prøves for å vite hvordan det er. Noen dommere klarer også å bytte linje under kamp og noe som ikke ble dømt for i 1. periode blir slått ned på i 3. Det er ikke lett for gutta å vite dette når det plutselig endrer seg under kamp og da rettes frustrasjonen mot dommer. Mener dette er noe dommerne må tåle og det er bedre at spillerne får ting ut umiddelbart enn at de blir oppsatt på å hevne seg i neste bytte. Det er selvsagt grenser for hvor mye en spiller skal kunne si men her mener jeg det ikke er hva som blir sagt men tiden han bruker som bør sette grensen for hva som er akseptabel/uakseptabel oppførsel. Skjønner at dette muligens høres rart ut men skal forklare dette. Akkurat når man har store smerter, er sliten både i kropp og hode og i tillegg frustrasjonen over at det ikke blir dømt er det nok ingen som kommer med veloverveide uttalelser samtidig som begrenset ordforråd gjør at det hele blir begrenset til seks sju ord som alle hører til på svartelista. Dette skal en dommer tåle etter min mening men det skal ikke være slik

at spillerne følger etter dommer over lengre tid ei heller på noen måte ha fysisk kontakt med dommerne og lagets kaptein skal så fort som mulig få spillerne til å trekke seg tilbake slik at spillet igjen skal begynne. Syns også at dommerne i mye større grad kan bruke kapteinene til å gi beskjeder under kamp slik at alle hele tiden har en felles forståelse av kampens utvikling. Dette er litt tilbake til opprinnelsen og det trenger ikke å forsinke spillet mer enn ved for mange avblåsninger. Man skal også være meget forsiktig med å kritisere andre for grov språkbruk når man selv har blitt observert mens man har brukt til dels grove karakteristikk på utøvere fra tilskuerplass.

En kamp med mange utvisninger er en dårlig kamp. Her kan man ikke bare legge ansvaret på spillerne, men på kamputviklingen generelt. I Sverige får dommerne stort sett alltid ansvaret for at det blir mange utvisninger siden de som kampledere burde tatt grep om kampen på et tidligere tidspunkt. At motstanderlaget ikke protesterer mot utvisninger i deres favor selv om avgjørelsen muligens er feil er vel ikke veldig overraskende. Det er mange som går over lik for å nå sine mål så de syns nok ikke at en feilaktig utvisning, eller som i Maradonas tilfelle hands, er noe å henge seg opp i. Vi har ikke så store problemer med feilaktige utvisninger i det store og det hele men tror bedre samkjørte dommertrioer kunne fanget opp flere «førsteforseelser», altså der spillerne går og pirker på hverandre og dommerne ikke ser den første slashingen eller trippingen men kun når det blir tatt igjen, noe som medfører at den som er agitator slipper straff. Dette er noe som fort ødelegger kamper siden det kun eskalerer og alt ender opp i en ond sirkel. Et punkt der jeg kanskje mener det burde tas grep er når det er håndgemeng og den ene parten slår uten at den andre slår tilbake, hvorpå begge ender opp med utvisning for roughing. Får ikke dette helt til å henge sammen siden det ikke er noe forbud i samfunnet generelt mot det å FÅ juling, om forklaringen er at dommer anser at spillerne som får bank bør av isen en periode så må de i hvert fall klare å skille slik at det blir lengre straff på den som slår for at det skal ha et snev av fornuft.

Den største svakheten vi har innen domming i Norge er etter min mening hvordan dommerne plas-

serer seg under kampen. Jeg ser ofte kamper fra NHL og her har vi utrolig mye å lære når det gjelder det å unngå å forstyrre spillet. Det går i tillegg vesentlig fortere der borte så dette bør ikke være den altfor store utfordringen for vår dommerstand. Vil ikke si at dommerne står i veien hele tiden her hjemme men om man ser en kamp i NHL og sammenligner det med en kamp her hjemme vil man fort se at her blir dessverre spillernes muligheter ofte begrenset av dommers plassering. Ser litt for ofte at spillerne mer eller mindre blir screenet ut på vei mot puck og de får også avgrensede pasningsmuligheter som tilfelle av dette. Hvis vi skal bli bedre så må dette følges opp slik at våre spillere lærer seg å ha et større register i eget spill. Jeg vet ikke hvordan det jobbes med dommerne her hjemme men man skal ikke kritisere uten å prøve å si noe om hvordan man mener ting bør gjøres for å bedre det man ikke er fornøyd med. En viktig ting er å få økt forståelse mellom partene i spillet. Dette gjelder ikke bare dommerne men også spillerne og en måte å få til dette på kan være at dommerne er med når lagene trener. Det spilles jo kamper internt på treninger noe som kan brukes til å opparbeide seg rutine og i tillegg kan man få en mulighet til å plukke av eller i det minste påpeke unoter hos de såkalte verstingene. Spillere som til stadighet klager på avgjørelser kan kanskje få lov til å være dommere på disse treningene og dommerne kunne fått lov å prøve seg på det å være spiller. Dette koster selvsagt penger men her må vi alle bidra om vi har et ønske om å bli en større hockeynasjon. Det hjelper ikke bare å bygge haller og å få bedre spillere. Som Edvartsen skrev i sin spalte så er dommerne en av de viktigste vi har på banen og da er vi alle tjent med at han står best mulig rustet til oppgaven der han står ganske ensom og helt alene midt inne i en hall med flere tusen par øyne på seg, som gribber som bare venter på sitt bytte.....

Håper vi kan få en positiv og konstruktiv debatt rundt domming og jeg håper at min navnebror (Svein-Erik) ikke ser på alt dette som kritikk men et innspill.

Tekst: Mari Theodorsen

Foto: Kevin Skjøthaug

Hva må dommeren klare?

En dommer løper gjerne 12 km. i løpet av en kamp, og må holde tempoet til topptrente spillere. Det sier seg selv at dommere også må trene en del ganger i uka. At formen holder måles jevnlig, og de som ikke fyller kravene får ikke dømme før testen er tatt på ny med godt nok resultat.

Dommerne har gjennomført sin årlige høsttest på Bislett. Sprinttesten består av seks 40-metere og intervalltesten som er 26 intervaller (150-metere). Årets raskeste i tippeligaen er assistentdommer Jan Erik Engan. Tidene hans på 40-meter var: 5,16, 5,17, 5,18, 5,18, 5,19 og 5,20, med personlig rekord fra tidligere tester på 5,06. Til sammenligning har Luton Shelton som tippeligaens raskeste spiller rekord på 4,47.

Testkravene vi gikk inn i 2011-sesongen med (gjelder for dommere fra 3. divisjon og opp for menn, samt for toppserien for kvinner) oppsummeres i tabellen til høyre.

Under sommerens FIFA-samling i Portugal ble det bestemt at testkravene skal bli strengere, kravet på

40-meter for dommere reduseres blant annet til 5,8 sekunder.

I tillegg til de fysiske forutsetningene er selvfølgelig god kjennskap til fotballregler en forutsetning, disse kontrolleres også på jevnligte teoritester. Man begynner vanligvis med klubbdommerkurs og dømmer kamper i klubben man representerer. Deretter kan man kvalifisere seg videre gjennom kurs, samlinger og individuell oppfølging av mentor/dommerveileder.

Dommere forbereder seg også på spesielle situasjoner og problemstillinger. Dommerne som

skulle dømme VM-kamper i Sør-Afrika trente en periode tre timer om dagen til innspilt vuvuzela lyd for å være forberedt på støynivået. Tidligere i år lanserte FIFA, NFF og Senter for Idrettskade forskning et prosjekt i Tippeligaen for å redusere skaderisiko. Prosjektet handler om å stramme inn tolkningen av regelverket, spesielt i forhold til «stygge» taklinger. Etter en halv sesong ser de en tendens til at antall kontaktsituasjoner har gått ned, og dommerne opplever større aksept for strenge dommeravgjørelser.

Testkrav dommere sesongen 2011		
Gruppe:	Test 1:	Test 2:
Dommere Tippeligaen og Adeccoligaen	6 x 40 m 6,2 sek	150 m (løp) – 30 sek 50 m (gå) – 35 sek 13 runder minimum
Dommere Toppserien	6 x 40 m 6,6 sek	150 m (løp) – 35 sek 50 m (gå) – 40 sek 10 runder minimum
Assistentdommere Tippeligaen og Adeccoligaen	6 x 40 m 6,0 sek	150 m (løp) – 30 sek 50 m (gå) – 40 sek 13 runder
Regionsdommere Assistentdommere 2 div	6 x 40 m 6,2 sek 6 x 40 m 6,2 sek	150 m (løp) – 30 sek 50 m (gå) – 35 sek 10 runder Samme
3 divisjons dommere Assistentdommere	6 x 40 m 6,2 sek 6x 40 m 6,2 sek	150 m (løp) – 30 sek 50 m (gå) – 35 Samme

Ut med dommer'n – Inn med kua!

Foto: Kevin Skjøthaug

Det var et kjent slagord man lærte på barneskolen hvis man ikke likte dommeren. Seinere når man begynte å gå på fotballkamper så ble det ofte dommerjævel. At noen vil bli dommer skjønner ikke jeg. Man får bare kjeft og gjør man en prikkfri kamp så er det ingen som legger merke til deg. Taper man en kamp så er det ofte «dommeren var dårlig, føkk NØFF som satt opp han dommeren igjen.»

Hets mot dommeren er også vanlig. Den beste jeg hørte engang var: «Har du hår i barten dommer?» Jeg velger å la den damen som ropte det være anonym. Eller når en oppgitt ung gutt roper: «Dugger det på brillene dine eller dommer?»

Selv Arne Scheie og Espen Bredeesen blir oppgitt og skylder på dommerne når det kommer lave stiller karakterer i hopp. Muppetshow neste på de herre? I ishockey har også noen dommere fått kjørt seg. Svein Erik Edvardsen med kebabrull slengt etter seg av Stjernen-supportere... Eller på 80-tallet når Arne Billkvam skjøt pøkken etter Tor Saddam Hansen og fikk 25 kamper karantene!!

Jeg personlig skjønner ikke at noen vil bli dommer...

Mikkel Myser

Hjemmefordelen

Dommer'n dømmer som hjemmelaget ønsker, spillerne tror de får en fordel. Og derfor vinner vi mer hjemme. Samtidig blir fordelene større jo mer vi tror det selv.

Tekst: Mari Theodorsen
Foto: Line Svalastog

Det er en opplest og vedtatt sannhet at hjemmelaget er en fordel. I sin masteroppgave fra BI, «Hjemmefordelen», går Richard Jansen (2005) denne sannheten etter i sømmene og spør: Hvorfor er det en fordel å spille hjemme (og er det egentlig en fordel)?

Det finnes mange undersøkelser som viser at hjemmelaget har en fordel (definert som at hjemmelaget vinner mer enn 50 % av kampene). Man finner det i baseball og amerikansk fotball, enda tydeligere i basketball og ishockey (men ikke i softball). Man finner det blant profesjonelle og amatører, menn og kvinner, og i forskjellige land. Jansens undersøkelse viser at i Eliteserien tok hjemmelaget 58,3 % av poengene, mens i kvinneserien tok hjemmelaget 55 % av poengene. Vi kan ganske raskt gå videre til neste spørsmål: Hvorfor er det sånn?

En vanlig forklaring er at det hjelper med støtte fra hjemmepublikumet. Da ville neppe hjemmefordelen vært stor i norsk kvinnefotball. Det finnes studier som viser at lavt antall publikum gjør hjemmefordelen mindre. Samtidig finner man at mange tilhengere øker hjemmefordelen, men bare opp til et visst punkt. Hvor fullt spillerne opplever stadionet kan også ha noe å si, og hvordan lyden bærer. Spillere i eliteserien mener dette er en viktig forklaring, men i kvinneserien ikke legger så stor vekt på publikumstøtten.

Kan det da være slik at publikum påvirker dommeren til å ta avgjørelser i hjemmelagets favør?

Dommeren lot seg ikke påvirke da Vålerenga slo Start i Kristiansand.

84 % av spillerne i Eliteserien tror dommeren lar seg påvirke, og de fleste av disse mener det er hjemmelagets supportere som påvirker mest. Det er gjort forsøk (Balmer, Nevill og Williams 2002) der dommere skal dømme ulike situasjoner ut i fra TV-bilder, noen med stadionlyd og noen uten. De som ikke hadde lyd var sikrere i sine svar, dømte flere frispark mot hjemmelaget og valgte oftere å la spillet gå uten å dømme frispark. De som hadde lyd dømte ganske likt slik kampen opprinnelig var dømt. Publikum er altså til en viss grad med på å påvirke dommeravgjørelsene.

Å spille i vante omgivelser kan også gjøre spillet bedre. Det å være kjent med banedekket og størrelsen på banen kan bidra til større trygghet. Spesielt i internasjonale kamper kan klima også gi hjemmelaget en fordel. Det er vanskelig å påvise hvordan vante fysiske rammer spiller inn, men trygghet er også en psykologisk faktor.

Det er viktig for fotballspillere å være en passe blanding av avslappa og tent før kamp. På bortebane må laget forholde seg til mange små praktiske

ting som hjemmelaget slipper. Kanskje er dette nok til at fokuset blir litt dårligere, og at man samtidig kontrollerer nervositeten litt dårligere.

Noen har spekulert i om hjemmelagets fordel kan komme av at de slipper lang reise til kamp. Ingen har klart å påvise dette tydelig. Men at hjemmefordelen er litt sterkere hvis bortelaget kommer rett fra en lang busstur er neppe noen overraskelse. Reiser man for

eksempel dagen før, eller velger fly i stedet for buss, vil det ikke spille noen rolle.

Trenere legger ofte opp en mer defensiv taktikk på bortebane. Det kan også være med på å gi hjemmelaget en fordel. Enten ved at det gir dem et psykologisk overtak, eller at offensivt spill gir mer støtte fra publikum, eller rett og slett at det ofte dommes frispark mot når man bruker mye av kampen i forsvar.

Overtroiske fotballspillere er et kjent fenomen. Og, ritualene virker til en viss grad fordi den enkelte spilleren tror det virker. På samme måte kan man si at hjemmefordelen finnes fordi spillerne tror det er en fordel. Etter publikumstøtte er den psykologiske faktoren den som vektlegges mest av spillerne.

Jansen konkluderer med at den viktigste hjemmefordelen sitter i spillernes hode. Men det er også viktig med støtte fra publikum, ikke minst fordi spillerne mener det er viktig, og fordi dommeren lar seg påvirke.

Foto: Kevin Skjøthaug

Miging er noe dritt

En hverdagstragedie slik en pissatrengt vålerengasupporter husker den: Tippeligaens 15. runde, Åråsen stadion, 4. juli 2010, 11 022 tilskuere: Lillestrøm - Vålerenga 1-4 (0-0).

Fjøset på Åråsen er av den moderne sorten med dass. Der er det innlagt vann, én pisserenne og én dør. Døra er til å åpne. I prinsippet går det an å vandre både inn og ut. Men i praksis funker dassen som en hummerteine. Heldige nytømte møter en overtrengt kø i døra og slipper ikke ut mot overmakta som med sprenge blærer må inn fort som faen.

Litt for mange opplevelser av den sorten, og du er dum nok til å gå på miger'n i noe du trur er et velvalgt tidspunkt etter at det verste trøkket på banen har gitt seg. Med andre ord er du like dum som meg som valgte en litt halvdau periode ti minutter etter pause i festen mot Lillestrøm på Åråsen i fjor sommer for å tømme blæra. Tre trinn ned i trappa, et jævla brøl. Jeg spurta opp.

Jo'a! Moa skåra! Ålreit, men jævlig! På tide å få tømt seg kvikt. Zipp – sssss...ss...s – zapp og opp til kampen. Nesten opp trappa. Nytt brøl. Nytt mål. Luton denne gangen. Best å komme seg opp på plass før det skjer noe mer jeg ikke får med meg. Kave og brøyte opp og bort med ryggen mot grasmatta. Men der er faen meg Moa på farten igjen. 3-0 til Enga bak min rygg. Jeg fikk med meg nummer fire, Lutons andre, og trøstemålet til fugla.

Snakk om ulevd liv og tapte gleder! Stemninga på busen hjem var stor, men jeg deltok ikke. Jeg var liksom ikke med i gjengen. Jeg var langt fra gutta som hadde opplevd alt, jeg skulle så gjerne ha opplevd mer.

Fem-seks fuktige dråper piss i trusa var en fattig trøst. Miging er no' dritt!

Svein

Klanen erklærer NDL/EDL uønsket

Dette ramlet ned i Klanens epost-boks i sommer:
 Navn: biffen
 Adresse: skauen et sted
 Postnummer: 0148
 Poststed: oslo
 Land: Norge
 Medlemsnummer: aldri i verden
 E-post: stupidfucks@yahoo.com
 Telefon: 80025498

Tekst: jeg ler godt avklanen nå!
 Klanen erklærer NDL/EDL uønsket
 Av: Klansstyret (27. juli 2011 22.47)
 denne teksten der mesteparten er kopiert fra aviser og er ingen riktig fakta ,kan dere tørke dere i ræva med. jeg er selv tilhenger av vålerenga. men nå er jeg det ikke mer etter å ha lest sånn beskjed! dere er jo helt på vidda! dere lattiggjør fotballen gjennom å poste noe sånt!

Hei!

Vi trenger ikke være eksperter på verken rettskriving eller setningsbygning for å forstå at du prioriterer på viddene. At en fyr som synes det er viktigere å hate en samfunnsgruppe enn å følge klubben «i sitt hjerte» føler for å sende feig, anonym hetsgjør oss varme om hjertet og sikre på at vi har gjort noe riktig. Sammen er vi sterke i mangfoldet vårt. Du er aleine.

Snakkes... aldri.
 Styret

Se også side 73

Soccernomics

Heisan, merkelig ord i tittelen der. Men det er altså den opprinnelige tittelen på en av de morsomste og på flere måter mest tankevekkende bøkene som er skrevet om fotball på årevis. Den fulle tittelen er så lang at den ikke får plass i denne omtalen. La meg i stedet bruke plassen på å si at forfatterne er Simon Kuper, kjent journalist og fotballskribent (bl.a. Football Against the Enemy) og Stefan Szymanski, en London-basert professor i fotball- og sportsøkonomi.

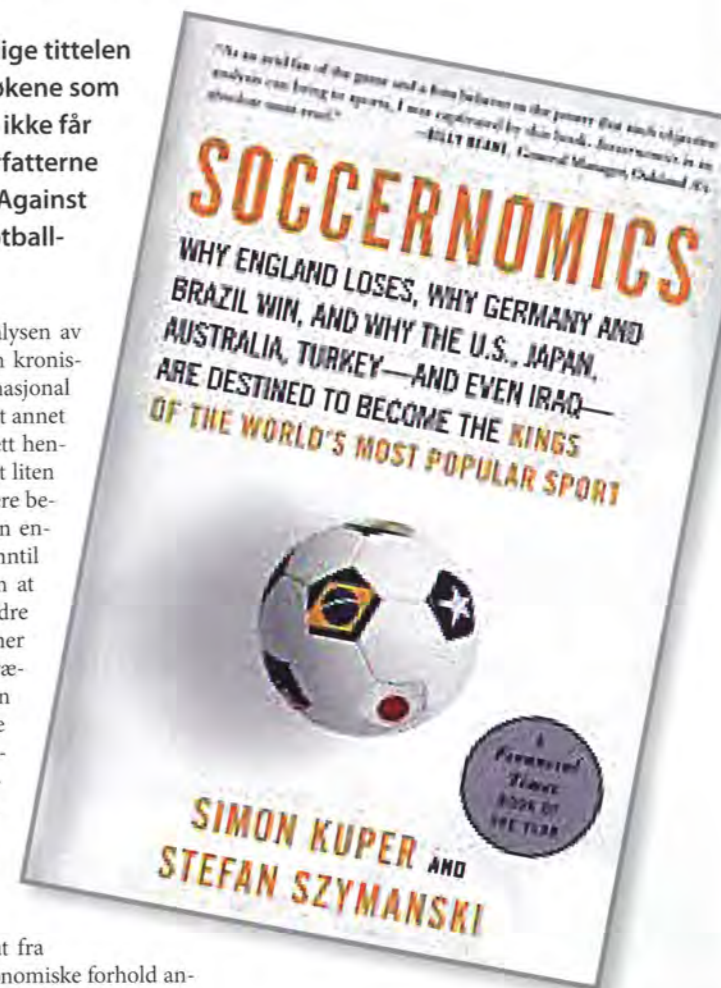
Boken anvender dels økonomiske, dels samfunnsvitenskapelige perspektiver, for å drøfte spørsmål som: Hvorfor lykkes aldri det engelske landslaget? Hvorfor foretar flertallet av toppklubber regelmessig dumme spillerinvesteringer? Hvorfor er fotballøkonomien i bortimot konstant krise i de fleste land? Finnes det en måte å øke sjansen for å vinne en straffekonkurranse på? Hvorfor har en rekke europeiske hovedsteder ingen klubber i det europeiske toppsjiktet? Hvor stor andel av fotballens tilskuere er egentlig supportere i den betydning vi legger i ordet? Hvor i verden er fotballinteressen størst? Pluss mye mer.

Ved hjelp av blant annet statistiske metoder og data som utvilsomt lar seg diskutere, men som i det store og hele fungerer utsøkt underholdende, regner Kuper og Szymanski seg blant annet fram til at Norge både er det land i verden hvor fotballinteressen er størst, og at vi er verdens beste idrettsnasjon. Selvfølelsen kan altså få seg en opptur om man vil lese denne boken. Mer tankevekkende er kanskje drøftingen av hvordan en del klubber grovt undervurderer internasjonale spilleres problemer med å tilpasse seg nye omgivelser i nye klubber og nye land, samtidig som de viser hvordan enkelte geniale managere (bl.a. duoen Brian Clough/Peter Taylor) evnet å bryte den som regel svært nære forbindelsen mellom penger brukt på spillere og lønninger på den ene siden og sportslige prestasjoner på den andre siden.

Av stor interesse er også analysen av det engelske landslaget som kroniske underachievers i internasjonal sammenheng. De viser blant annet til at engelsk fotball stort sett henter sine talenter fra en svært liten del av befolkningen, nærmere bestemt lavere sosiale lag. Den engelske fotballkulturen har inntil nylig vært så vidt maskulin at talentfull ungdom med andre fritidsinteresser enn øl, damer og gambling har funnet tilværelsen lite fristende. Så kan det jo legges til at forfatterne like etter uforvarende kommer i skade for å underminere deler av dette argumentet, når de viser at England rent faktisk stadig befinner seg rundt 8.-16. plass blant verdens fotballnasjoner, og at det ut fra en del demografiske og økonomiske forhold antakelig er omtrent der de hører hjemme.

Morsomst er imidlertid kapitlet om straffesparkkonkurransens psykologi, og vi får blant annet en versjon av Jens Lehmanns skriftlige notater før straffekonkurransen mellom Tyskland og Argentina i 2006. Denne boken er, ved siden av Jonathan Wil-

sons Inverting the Pyramid, den mest lesverdige fotballboken de siste fem årene. Anbefales sterkt, og om enkelte av kapitlene kanskje ikke fenger helt, er det bare å hoppe videre til neste. Her bør det være noe for alle.

Murmester Knut Guttorm as

knut@guttorm.as www.murmester-guttorm.no Mob: 91 71 31 05

Murerarbeid - Tømrerarbeid

MURHUSKJEDEN
Håndverksmur

Ikke mat trollet!

Vi har alle vært borti dem, alle har vært utsatt for dem, og vi har alle gått på limpinnen mer enn én gang. På forumet dukker de også opp med jevne mellomrom, forumtrollene. Det være seg egne supportere eller gjester som holder med andre klubber. Uansett hvilken klubb de har med seg i bagasjen er det uansett et fordømt irriterende innslag.

Av: Jørn Lokøy

Trolling er ikke noe nytt, langt i fra. De første trollingene oppstod tidlig på 90-tallet på Usenet. For eksempel kunne en bruker med lang fartstid poste et innlegg som omhandlet at glass «renner» over tid. Alle andre veteraner visste at dette var et utdebattert tema, men alle nykommere kastet seg på og svarte villig vekk. Dette fenomenet gikk under navnet «trolling for newbies» eller «trolling etter nybegynnere» og var ganske populært.

Opp gjennom årene endret dette seg. Slik vi ser det i dag på Klanens fora så er det folk som registrerer seg, skriver masse svada og selv garvede brukere henger seg på og svarer. Dette er noe trollet vil vi skal gjøre, og da er det viktig å holde hodet kaldt. Forumet har

en varslingsfunksjon og det er bedre å bruke denne slik at moderatorer kan fjerne både trollet og innlegget. Ofte har folk registrert seg kun for å spre eder og galle og synes det er ganske orgasmisk når folk går i fella.

Retts før bortekampen mot Tromsø dukket også nordlandstrollet opp igjen og

denne gang med følgende kommentar i tråden om Martin Andresens bot: «Antar at Andresen er en ekte østkantgutt som ikke har arvet noe og er avhengig av lønningsposen, og da er 15 000 mye penger. Synes virkelig synd på ham!»

Igjen, ikke svar! La svadaen bare dø ut.

Søvnløs i Asia, bortetur til Armenia

Av: Hbrx

Enga skal spille kvalifisering til EUROPA-Ligaen, og da er det jo helt naturlig at vi skal til ASIA for å møte et oppkonstruert bedriftslag i Jerevan, Armenias hovedstad. Det er langt til Armenia. Rundt 3200 km. Til sammenlikning er det bare 1400 km til Nordkapp. Og Norwegian flyr ikke dit. Ikke så veldig mange andre heller. Men Klanen Airways og Sjappa flyr. Og Bohembussen kjører oss til og fra Gardermoen. Alt var ordna og tilrettelagt. Bortsett fra dette med at det var litt tidlig på morgenkysten... Knappt noen som hoppa på bussen enten ved Bohemen eller på Helsfyr hadde våkna helt, og når man kommer til flyplassen er det jo det vanlige kjøret med taxfree og ventepils. Det var mye blått i hallen ut mot ytterste utgang mot ytterkanten av fotballeuropa. Og med tidsforskjell på fem timer ble døgnet ekstra langt siden de fleste valgte å prøve lokale drik-

➔ Mikas Ultrasgruppe var én mann, med trommelyd på CD.

kevarer utover ettermiddagen og kvelden. Og det førte jo igjen til nok en natt med kun noen få timer i horisontalen, før hotellbaren ble satt på nye prøvelser. Jeg tror ikke det var mange minutter det ikke satt blåkledd på uteserveringen utenfor hotellet i løpet av det snauet døgnet vi var der.

Øg dette snauet døgnet var egentlig alt for lite for å få sett mye av byen, men noen inntrykk fikk vi jo. Sentrum, der vi bodde, var ganske polert. Med 'svanesjøen og alle friluftstaurantene foran operabygget som fremste eksempel på hvordan den rike delen av byen er. Det var mye lokale folk ute, og generelt et yrende folkeliv, men i et avslappet tempo. Ikke så rart egentlig: Det var varmt. Veldig varmt. Og litt omskiftende med vind som kjølte på ettermiddagen før og under kampen. Heldigvis. Utenfor sentrum, og det var ikke snakk om mange kvartaler, dukket de gamle brutale sovjetbyggene opp. Samt forfalne parker og nedslitte boligområder, ispedd tomme bygningsskall med heisekran. Mye av dette så vi også på vei til og fra flyplassen, boligblokker i «ekte østblokkstil», men med Baby-Dior butikk innimellom.

I det hele tatt en by med store kontraster. Kontrastene fant vi igjen i bilparken. Mange lå langt over norsk standard, mens resten av den ligger dårlig an i forhold til EU-godkjenning. Men en ting kan de i hvert fall de armenske bilførerene: Bruke hornet. Det tutes kontinuerlig, som for å varsle om at de er der. I veien. Sammen med de andre bilene. Stor kontrast til avslappetheten vi møtte på fortau og plasser.

Det vi også møtte, i stort antall, var politimenn. Med verdens tøffeste uniformslue. Spretthopp! Mange som hadde lyst på en slik...

➔ Hotellbaren hadde fortausservering.

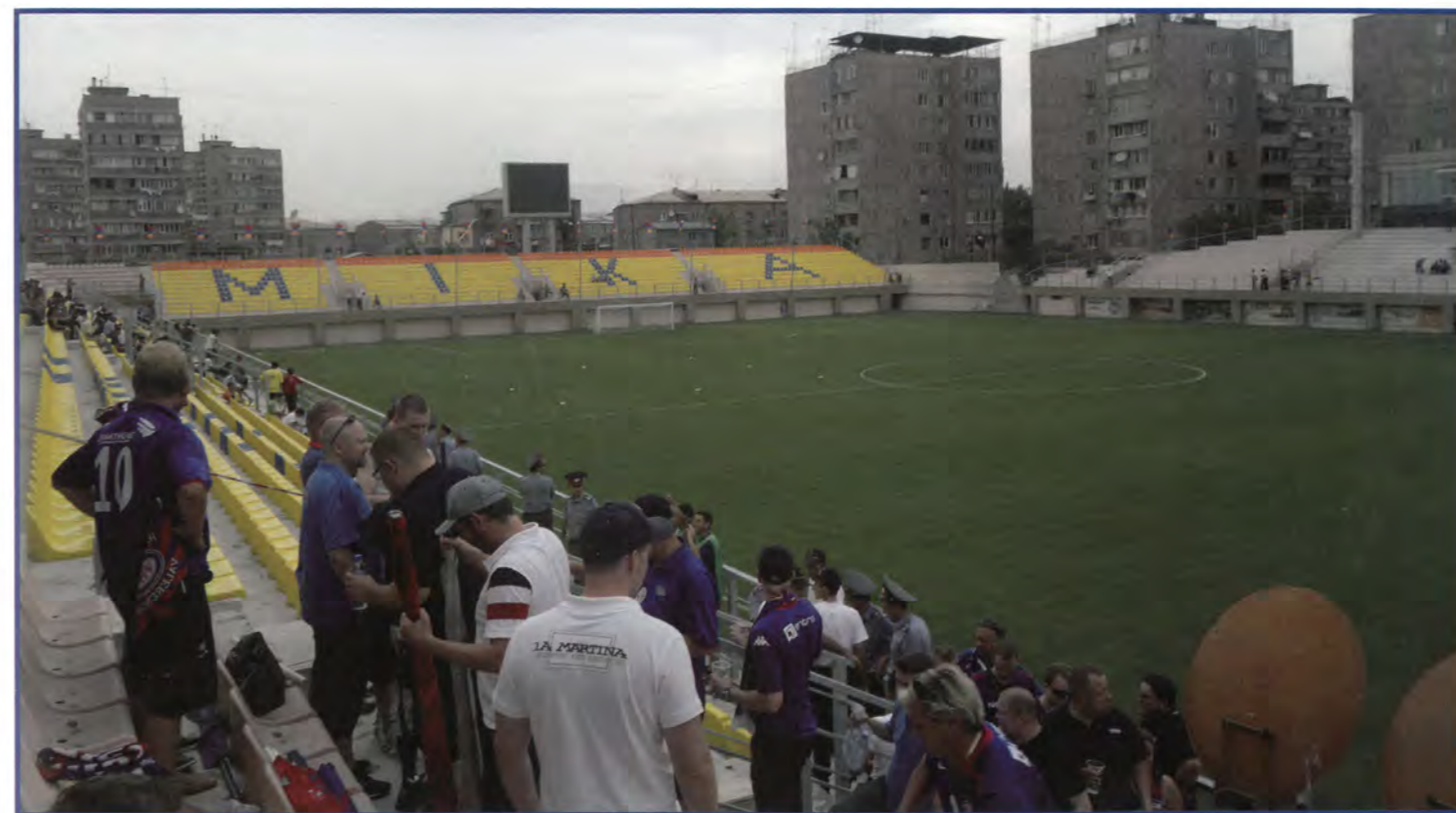
De samme hattene hadde møtt opp i enda større antall utenfor og innenfor anlegget kampen skulle spilles på. Stadion er kanskje å ta i litt, men det var både gressmatte og stoler å sitte på. Og her hadde hattene fått selskap av to forskjellige kamodresser, samt mørke dresser og sorte strikkegensere. Dog, de var bare vennlige og blide, selv om det var litt forvirring rundt vifteflagg og snus, men det ordnet seg raskt. Når de etter hvert forstod at vi ikke skulle lage bråk, og heller ikke var ute etter presidenten som hadde møtt opp for å se Vålerenga, ble glisene bare bredere.

De var stort sett vennlige alle vi møtte, selv om det av og til var litt vanskelig å kommunisere. Forståelig nok snakker ikke alle der like bra engelsk, og i hvert fall min forståelse av det armenske språk og alfabet er noe begrenset. Men både mat og drikke kom på bordene, så det må ha gått bra.

Og bra gikk det jo. Vi reiste hjem med avansement i bagasjen, uten skader, og uten å glemme igjen hverken trenere eller andre. Selv om enkelte gjorde et bra forsøk på å få bli igjen. Pass er en fin ting å ha med når man skal fly over landegrenser.

Hjemtur er hjemtur, i hvert fall når mange er så slitne som man blir av to døgn nesten uten søvn. Men stemning var det. Selv om Freddy ikke tente på ideen om å kle av seg og flymaten fortsatt smaker papp.

Men vi takler pappmat og billig drikke vi, så lenge vi får følge Enga i Europa.

➔ Mika stadion, legg merke til strategisk plassering av TV-link-antenner.

Skarru sjekke damer i Thessaloniki

Hey lå le lå le lå - da mår'u smøre greker'n inn med Tzatziki - hey lå le lå le lå!

Av: Nimo Gasparini

En liten nidvise fra Thessaloniki-turen i 2009, som sjølsagt gikk noen ganger i år også... Litt færre enn forrige gang, dro en 40-50 av oss med et orlite håp om avansement i bagasjen. Blåøyde som vi er. Den delen av turen kan vi gjøre unna i ei setning: Vi blei pissa på i 90 minutter, så ærlige kan vi være, på banen og tribunen. Dermed slo ett av argumentene mine til når jeg bestemte meg for å dra, at dette høyst sannsynlig blir Engas siste Europa-eventyr på noen år. Hvis vi ikke får tidenes høstsesong, tiden vil vise...

Med flagga innsjekka på Gardermoen med god margin, hadde vi god tid til å innnta dagens frokost, øl. Ok, Moppen og Stian supplerte med noen rekesandwicher, sunne jævlere. Erfaren som jeg er visste jeg jo at Sjappecharteren fora oss med flymat! Moppen spanderte champis til flymaten, toppa med litt Underberger på vei opp og ned, var formen akkurat passe til bussturen fra flyplassen og inn til Thessaloniki sentrum.

Kudos til Sjappefolket for bra opplegg som vanlig. Hotel Olympia lå midt i smørøyet i Thessaloniki, med kort avstand til puber, barer og havnegata som var full av, eh, puber og barer. Minst like varmt som for to år sida, altså væskepåfyll og skygge som ekstremt viktig medisin. Hotellrommet var en oase...

Apropos skygge og væske, så fant vi en trivelig liten pub i hva som kan kalles gangavstand til hotellet,

i frykt for å miste busen fra hotellet til stadion torsdag ettermiddag, campa vi der... Etter at vi satte oss ned, blei plutselig fire Vålerenga-supportere til 12. Dem så litt skeptiske ut til å begynne med, men den vakre servitrisen kunne kjapt fortelle at vi var mer enn velkomne da både hu og flere av de andre holdt med Aris og absolutt ikke PAOK! Videre kunne hu fortelle at Aris (draktfargene er gult og svart dessverre...) er østkantklubben, mens PAOK er vestkantklubben (gjør ikke tapet mindre bittert). Den eldste og sentrumsbaserte klubben er dog Iraklis F.C med en smule mer spiselige farger som blått og hvitt. Dem er i år tvangsnedrykka p.g.a. korrupsjon og økonomiske problemer... Hva man får med seg på Europa-tur!

Trur at dem fikk opp omsetninga en smule på puben, som resulterte i at når vi ba om brennevin, så kom det bare brett med Raki til alle i blått, rødt og hvitt... Når vi ba om regninga kjørte noen av oss et veddemål om størrelsen på regninga. Ingen var i nærheten. Gratis Raki enkelt og greit. Var ikke noe tvil om hvor vi returnerte etter en begredelig kampopplevelse for å drukne sorgene. Da var 12

blitt til drøye 20 Vålerenga-supportere. Tviler på at dem stengte sjappa til vanlig tid... Når jeg fikk stabla beina inn på hotellrommet til en snorkende Moab var det vel en tre timer til avreise med busen til flyplassen. Ikke at jeg klager på det, for to år sida sov jeg i langt verre fasiliteter og omgivelser.

Dermed blei hjemreisa en lang sovetur. Vel, vi fikk til en passende sang før rullgardina gikk ned: Næ-næ-næ - næ-næ-næ - står'u stille er'u spiss på Vålenga.

Takk til Europa, Hellas og Thessaloniki for denne gang. Vi har nok satt «merke» etter oss.

Med håp om en annen destinasjon neste gang.

Tekst: Joachim Strandberg
Foto: Kevin Skjøthaug

Det skulle gå godt med tid før Vålerenga Fotball kastet seg på maskotbølgen som nå rir norske fotballklubber. Det er riktignok en stund siden VIF Hockey presenterte sin maskot. Likevel svei det for mange når det kom en maskot tustlende inn i fotballen.

Selv om vi supportere egentlig veit at dette ikke er retta mot oss skaper det ubehag, misnøye og sinne hos mange – og glede hos noen. Mange er jo motstandere av dette basert på prinsipper. Et overtall av disse prinsippene går i retning av at en vålerengakamp er hellig og ikke skal besudles av forstyrrende elementer. Andre synes derimot at dette er greit fordi ungene liker det.

Det gjør ikke jeg.

Det er overhodet ingen tvil om at «ungene» synes dette er morsomt. Et Barne-TV-dyr i VIF-drakt som deler ut is, brus og sjokolade blir selvsagt en umiddelbar helt for alle barn i nærheten. Når maskotprosjektet da benytter kjente virkemidler mot barn fra start til mål, er veien kort for å skape en relasjon til ungene.

På Miniklanens sider kan man lese alt om maskotens bakgrunnshistorie, hvorfor han har knekk på halen og at favorittmaten er spaghetti med kjøttboller. Små detaljer som barna kan feste minner til, og dermed føle at de har en relasjon til maskoten. De tror og føler at de kjenner maskoten, og ser på ham som en slags venn.

At Vålerenga Fotball forsøker å tilrettelegge for barn og unge er utelukkende positivt, i prinsippet. Klubben har en enorm breddeavdeling som gir utallige barn, med alle tenkelige bakgrunner, gode opplevelser og idrettsglede og som bygger vennskap og bekjemper fordommer. At man gjennom Miniklanan gir barna trygge og faste rammer og tilbyr gode opplevelser på førstelagskamper er også feiende flott.

Dersom man kan skape et forhold til barna når de er små, er sjansen stor for at de fortsatt kommer på kamp når de er store. Ved å ha et tilbud om ekstra underholdning kan man også kamuflere at «hovedproduktet» støtt og stadig er for svakt.

Masse pluss i boka, men...

...måten administrasjonen innfører maskot på er kvalmende dårlig. Ikke bare er maskoten gul og svart(!!!), og så stygg at ord ikke er dekkende. Når man først er i gang setter administrasjonen på Valle seg ned og driter en ordentlig «fyllebæsj». Det gule og svarte kattedreket kalles opp etter vår største legende gjennom alle tider, Henry «Tippen» Johansen som vasket målet for Vålerengas førstelag i 23(!) år. Direkte hån mot en som burde

vært behandlet som en gud!

Hele maskotprosjektet og alt ved det kan ikke kalles noe annet enn en skandale.

På Jordal har maskoten «Kongen» etter hvert etablert seg som fast inventar. Det kunne kanskje vært en idé å bruke den maskoten som allerede er etablert? Selv om Kongen også er gul og svart, er det ingen klubblegender som blir latterliggjort. Mange ser etter hvert også på Kongen som kul, noe som aldri kommer til å skje med kattedreket.

Hva bør journalister tåle av hets?

Hver gang en sportsjournalist stikker hodet fram og skriver noe negativt om Vålerenga, virker det som en gigantisk magnet på en god del mennesker ute i vårt langstrakte land. Troll fra alle kanter av landet, hissigpropper, gale-matiaser, Gammal-Eirik og det som verre er hiver alle hemninger over bord og kaster seg over første og beste tastatur og lar eder og galle spres over klansforumet så trefberet til slutt spretter i alle retninger.

Av: Jørn Lokøy

Det er jo ikke måte på hvor dumme disse sportsjournalistene er, komplett idioter, for å nevne et par «komplimenter» fra egne fora. Riktignok kan det til tider være på sin plass med kritikk mot sportsskribentene, men man trenger da ikke droppe all form for folkeskikk av den grunn?

MortenP i Dagbladet er jo en av dem som virkelig har erta på seg «halve Klanen» og blitt rimelig roft behandla på vårt eget forum og på Klansidene, og ikke minst i kommentarfeltet på sin egen blogg.

For å sette det hele litt mer i perspektiv tok vi en prat med et par stykker fra «the dark side», blant annet MortenP selv.

Han er oppriktig trist når det gjelder alle de flåsete og regelrett meningsløse «tilbakemeldinger» fra

enkelte lesere. Selv om han selv ikke har noen problemer med å ignorere disse, blir det verre når det går utover familiemedlemmer. En episode var da datteren ringer hjem fra Washington hvor hun går på skole og sier: «Pappa, nå må du slutte med det, nå kan de komme og ta deg».

Videre forteller han at han også har sluttet å lese kommentarfeltet på egen blogg, noe jeg godt kan forstå etter å ha tatt en titt.

En annen ringrev vi ikke kommer forbi og som ofte setter supportersinn i kok, TV2s Davy Wathne, fikk vi også lurt med på en liten mail-prat. Ikke bare stikker han hodet ofte fram for hugg, men tar også med hele overkroppen i samme momentet. Det er sjelden stille rundt denne profilerte TV2-mannen, og etter siste dagers diskusjoner rundt ledelse i Start, eller mangel på sådan, gjetter vi på at mailboksen og telefonen hans ikke hadde fått mye hvile.

Det har vært ganske mye støy rundt Start for tiden, har det resultert i enkelte ubehagelige tilbakemeldinger fra Start-supportere?

– Jeg har utelukkende fått positive tilbakemeldinger fra engasjerte sørlendinger som sier jeg treffer spikeren på hodet.

Som profilert Brann-kritiker og -supporter går jeg ut fra at det ikke har manglet på tilbakemeldinger. Er det mye av dette som kan karakteriseres som direkte sjikane?

– Jeg er en varm tilhenger av yttringsfrihet og synes det er rimelig at folk med andre synspunkter kommer til orde når jeg selv er så pass spissformulert og tydelig.

Noen gang mottatt direkte trusler og/eller opplevd illsinte supportere som direkte truende?

– Egentlig ikke. Selv Klanen og Kanarifansen later til å akseptere at jeg har rett til å gi uttrykk for private synspunkter.

Enkelte negative episoder som eventuelt bør trekkes frem?

– Stort sett morsomt og underholdende – selv Klansens «hater Bergen by» og «Davy Wathne er pedofil».

Det er med andre ord ikke det store problemet?

– Jeg er hardhudet og forståelsesfull!

I mange tilfeller skorter det ofte på normal folkeskikk. Selv om du er forbanna i en eller annen retning, gir det deg ikke rett til å legge all form for folkeskikk på hylla og spre eder og galle, det være seg på våre fora eller i kommentarfeltet rundt om.

Oppfordringen fra redaksjonen til alle debattanter uansett hvor enige eller uenige dere måtte være; Regel nummer én vil alltid være folkeskikk!

Fotballforskning

I anledning lanseringen av Klanens masterstipend, ser Klansropet nærmere på noe av fotballforskningen som har resultert i masteroppgaver her hjemme de senere årene. Mye handler om Klanen. Men også helt andre perspektiver er med.

Tekst: Mari Theodorsen
Foto: Line Svalastog

De siste årene har vi sett en markant økning i studenter som ønsker å skrive oppgaver om fotball og supporterkultur. Klanen ønsker å bidra til at denne utviklingen fortsetter med opprettelsen av Klanens

masterstipend. Intensjonen er ikke å få flere til å studere Klanen, men å bidra til at det forskes mer på områder vi har interesse av å vite noe om.

Et søk i NORA (Norwegian Open Research Archives, <http://www.ub.uio.no/nora/search.html>) gir 120 treff på ordet fotball*, de eldste dokumentene fra 2002. Det er oppgaver fra mange forskjellige institusjoner, med et enda større mangfold i temaer.

Flere av de som har studert Klanen har vi presentert tidligere (blant annet i nr 74, 2007), derfor velger vi her å trekke fram noen andre.

Her er noen eksempler på masteroppgaver skrevet de siste årene:

Thomas Dehlin Wold, Politihøgskolen, har skrevet oppgaven «Politiet og risikosupportere i Norge: De grunnleggende utfordringene». Han fokuserer på politiets rolle, organisering og tilnæringsmåte i håndtering av risikosupportere og uønskede hendelser i tilknytning til fotballkamper i Norge. Fra et supporterperspektiv gir den først og fremst et interessant innblikk i hvordan politiet tenker om fotballrelatert vold. Oppgaven er tilgjengelig i fulltekst som pdf.

Johan Ivar Ansnes, fra juridisk fakultet ved Universitetet i Oslo, har tatt for seg rettslige konsekvenser for fotballspillere når fotballklubben går konkurs. Forhåpentligvis ikke noe vi trenger å hente fram noen gang, men viktig nok for enkelte andre lag vi kjenner...

Charlotte Bakken og Tine Strømsnes har skrevet masteroppgave i økonomi og administrasjon ved Universitetet i Tromsø om etterspørsel etter stadionfotball, gjennom en empirisk studie av tilskuertall på Alfheim. De har sett etter faktorer som får folk til å gå på kamp, og i hvilken grad hver faktor påvirker. De konkluderer med at det som først og fremst er avgjørende for om det kommer mange tilskuere på Alfheim er hvem motstanderen til TIL er, sesongstart, 16. mai-kamp og sportslige resultater. De finner også at det på Alfheim kommer flere hvis kampen er på en hverdag, og at forhold som pris, temperatur, vindstyrke, økt tilgjengelighet av TV-sendte kamper, resultatet av forrige hjemmekamp og motstanderens tabellplassering hadde ikke signifikant påvirkning. Oppgaven er tilgjengelig som pdf.

Fra Universitetet i Agder finner vi Kjetil Ihmes oppgave i sportsvitenskap om dommere, med fokus på deres stress, holdninger og motivasjon. Samtlige dommere som er intervjuet gir uttrykk for en følelse av glede over å dømme fotball, og glede, interesse og iver motiverer mer enn penger. Oppgaven er tilgjengelig som pdf.

Line Fossum, sosiolog fra Universitetet i Oslo, har skrevet om ultras i Norge. Delvis om hvordan ultras presenterer seg selv og deres relasjon til andre, delvis hvilken rolle media og den moderne fotballen spiller for utviklingen av alternative supportermiljøer. Oppgaven bygger på intervjuer med supportere av Lillestrøm, Rosenborg og Fredrikstad og er tilgjengelig som pdf.

Fra Norges idrettshøyskole finnes det flere om skader, forebygging og rehabili-

tering. Kanskje ikke så interessant for den jevne supporter, men definitivt noe klubben bør være oppdatert på.

I det hele tatt: Det finnes ufatteleg mye interessant, snål, nerdete kunnskap der ute. Har du noen gang ønsket deg en performanceteoretisk analyse av fotballbegivenhetens ritualistiske elementer? Lurt på hvordan det var med skader på keepere i Tippeligaen 2008? Hatt lyst til å lese mer om hva som skjer med norske toppfotballklubbers lokale forankring når de integreres i globaliseringsprosessen? Vel, det finnes.

Se også baksiden.

Er æraen over?

Hockeysesongen er rett rundt hjørnet og for oss som har en forkjærlighet for is og lange køller kunne den ikke kommet tidligere. Det har vært et tøft Vålerenga-år. Vålerenga Håndball skulle spille sin første sesong i Eliteserien for herrer og ramla igjennom uten en eneste seier. Det bar rett ned igjen til 1.div. uten at det er noe krise for det var ikke der vi forventa suksess. Det var på fotballbanen festen skulle være i år, men den ble avlyst ganske tidlig og når vi skriver tidlig august har 11 høyst middelmådige fotballspillere utvikla noe som bare kan kalles en kombinert gress-, ball- og mål- allergi.

Tekst: Marius W.
Foto: Line Svalastog

Etter dette er det gudskjelov snart hockey igjen. Men kan hockey igjen redde stumpene etter et begredelig Vålerenga-år?

Dessverre er det veldig lite som tyder på det om man tenker at bare bømte er godt nok, som man har for vane å tenke når det kommer til hockey. For første gang på mange, mange år kommer nok ikke Vålerenga til å være involvert i toppen av norsk ishockey. Etter å ha mista mange profilerte spillere de siste åra har noen til forlatt porten for denne sesongen. Seriemesterskapet kommer nok til å stå mellom Sparta, Stavanger og Lørenskog og en av de samme tre kommer nok til å få fingra i ei bømte også. For vår egen del vil jeg si at en fjerdeplass og semifinale vil være mer en godkjent.

Det føles merkelig å sitte her og skrive om fjerdeplass og semifinaler. Som den bortskjemte hockeysupporteren jeg er, er jeg vant med at potetgull er bedre enn sølv. En finale uten Vålerenga er lik som noe som ikke skjer i norsk hockey. Nå røyk vi sant nok i kvarten i fjor, men ei lita blemme nå og da, det skjer. Det som gjør det så spesielt er at vi nå allerede i god tid før sesongen starter må erkjenne at vi ikke kommer til å være med og kjempe i toppen. Vålerenga er rett og slett ikke noe toppslag.

Shampo sier at vi i år kommer til og stille med tidenes yngste Vålerenga-lag. Og det er de unge det

skal satses på. Det er veldig in i norsk hockey om dagen å satse på unge spillere. Bortsett fra de tre laga som kommer til å kjempe i toppen skal alle andre satse på unge spillere. Det å satse på unge spillere er et annet ord for «at vi har ikke penger så vi må spille med de vi har». Vålerenga har ikke penger og hadde vi hatt det hadde det nok kommet ganske mange etablerte hockeyspillere inn døra ganske kjapt. Ingen må tro noe annet, men er det egentlig så negativt å «satse» på unge spillere?

Vålerenga hockey har alltid hatt som mål å vinne bømte nesten uansett pris. Dette har selvfølgelig gitt oss mange gleder opp gjennom åra, men det er mye som tyder på at det også kan ha blitt en liten forbannelse og stjålet for mye fokus fra klubben sin side. De siste åra har mange av utlandsimporta som har blitt henta inn for å sikre oss bømte vært fullstendig fiaskoer. Jeg aner ikke hva disse har kosta eller hvem som har betalt dem, men det som er sikkert er at det har vært fullstendig bortkasta penger. Hva som gjøres av forarbeid og hva som ligger til grunn for at man har valgt å gå for disse spillerne aner jeg heller ikke, men selv en blind mann kan se at det ikke er i nærheten av godt nok. Publikum har også uteblitt. Det er lenge siden Vålerenga mista grep om publikum. Et glissent Jordal er regelen, ikke unntaket. Selv om vi har kjempa i toppen har ikke folk tatt turen til Jordal. Så kanskje det å ta noen skritt tilbake, «satse» på unge spillere og rett og slett starte litt på nytt er den riktige veien og gå?.

Vi så det litt i fjor med Mats Rosseli Olsen. En ung fremadstormende spiller som kjemper og går knallhardt på jerna i hvert eneste bytt. En lokal oslogutt som spiller med hockeyhertet utenpå drakta. Hver eneste gang han var på isen så ga han alt. Han er fortsatt ung og trenger å gjøre litt flere mål før han blir en skikkelig toppspiller, men det er sånne som han som gjør hockey moro å se på. Det skal være intensivt, det skal være 100 % hele tiden. Får man det er hockey uten tvil verdens mest underholdende idrett. Er vi heldige så får vi kanskje mer av det i år når flere av disse unge spillerne som ikke har noe å tape skal vise seg fram.

Vi så i fjor at ikke alt kan kjøpes for penger. Lørenskog prøvde å kjøpe seg et mesterskap, men endte opp som tidenes dyreste fiasko. Lørenskog har fortsatt å kjøpe i år og som vanlig er det Vålerenga-spillere de skal ha. Mathias Trygg var det som tok veien dit i år. Mathias har lenge ønsket seg nye utfordringer enn Vålerenga. Etter noen mislykka forsøk i utlandet og to middelmådige sesonger i VIF var det ikke noen stor overraskelse at han dro. Kanskje han igjen hever spillet sitt i Lørenskog eller kanskje han aldri blir så god som alle hadde trodd. Uansett er jeg ganske sikker på at Lørenskog kommer til å bite betydelig hardere fra seg i år enn de gjorde i fjor og at de kommer til å havne foran oss på tabellen. Det eneste som står i veien for at det skal bli suksess i bordtennishallen på Lørenskog er at de ikke takler presset som de har på seg, og det er gigantisk. Jeg trur de klarer det, men det er jo lov å håpe på noe annet.

Vi har slått fast at Vålerenga ikke kommer til å vinne noe i år, men kan suksess bare måles i titler? Jeg synes ikke det. Ut fra de forutsetningene vi har nå kan ingen forvente gull, men det betyr ikke at det ikke kan bli mye morsommere å se hockey på Jordal nå enn før. Misforstå meg rett. Jeg gledet meg stort over å slå Frisk Asker med en sju-åtte mål hver gang vi møtte dem. 10-0 borte mot Storhamar i sluttspillet vil også være et minne for livet, men etter hvert blir man lei av å ikke ha noe mot-

Er Vålerenga Hockey på vei inn i et mørkt hjørne?

stand. Idrett blir kjedelig når man ikke får noe konkurranse. Det må være en risiko for å tape oppi alt dette her også. I år kommer vi til å tape. Antagelig flere kamper enn vi har tapt før. Forskjellen er at vi ikke kommer til å tape fordi vi har en dårlig dag på jobben, men fordi konkurransen er bedre. Uansett kommer vi til og ha gått av isen etter å ha gitt alt og kjempa knallhardt. Vi kan uansett gå av isen med hodet høyt hevet og de vil også gi oss mange seiere. Derfor gleder jeg meg enormt til årets sesong, for vi vil få se mange spillere som Mats Rosseli Olsen som kjemper og kriger i hvert

eneste bytt. Det litt arrogante Vålerenga som lekte hockey er borte. I stedet får vi unge sultne gutter som spiller med Oslo-hjertet utenpå drakta og kommer til å gi alt for klubben.

Det kommer til å bli nervepirrende og spennende. Det kommer til å bli oppturer og nedturer, men først og fremst kommer det til å bli 100 % Vålerenga. Og hvem veit, kanskje vi overrasker til slutt allikevel.

VIF-damene hete opprykksfavoritter – vil ha Klanen på kamp

Damelaget tok sommerferie som serieledere i 1. divisjon. På veien mot Toppserien ønsker Vålerenga å sette publikumsrekord.

➔ Hovedtrener Cecilie Berg-Hansen.

Foto: Inge Wallumrod, engasjert.net

Vålerengas damelag åpnet sesongen forrykende med seks strake seire. Så kom sesongens første poengtap med 0-0 hjemme mot Voss. Helgen etter ble det tap borte mot Avaldsnes, før damene slo Fart 2-1 hjemme. I vårens siste kamp ble det 1-2 tap i Tromsø, mot en av de andre hete opprykkskandidatene; Fløya, som rykket ned fra Toppserien i fjor. Det betyr at det virkelig har tetnet til i toppen, etter at VIF hadde en solid luke i begynnelsen av sesongen. Nå ligger laget tre poeng foran Fløya og Fart. To lag rykker opp til Toppserien.

Hovedtrener Cecilie Berg-Hansen er fornøyd med vårsesongen. Laget har tatt flere poeng enn i fjor, til tross for at de har spilt to kamper mindre. Fjorårs sesongen endte med 3. plass for det da nyopprykkede laget.

- Jeg er fornøyd fordi vi har prestert bedre enn i fjor, og selvfølgelig fordi vi ligger på toppen av tabellen, sier Berg-Hansen.

- Hva skyldes den dalende formkurven?

- For det første spilte vi to vanskelige bortekamper mot to gode lag. Samtidig klarte vi ikke å mobilisere like godt mot slutten som vi gjorde i starten av sesongen. Jeg synes vi virket litt mer slitne.

- Er målet opprykk til Toppserien?

- Når vi leder tabellen vil det være dumt å si noe annet.

- Hvordan ser du på høstsesongen?

Jentene har trent bra i sommer, og vi har kommet godt i gang etter sommeroppholdet. Vi vet at høstsesongen blir tøff, kanskje enda tøffere enn vårsesongen, og jeg tror det blir en tøff kamp om opprykksplassene, sier Berg-Hansen.

VIF-treneren peker på Fart, Avaldsnes, Fløya og kanskje Sarpsborg som de tøffeste utfordrerne. Vålerenga har mistet den solide midtstopperen Trude Johannessen til Arna Bjørnar i sommer, men er også på jakt etter forsterkninger selv.

- Det er ennå litt tidlig å si, men vi har dialog med noen spillere og så får vi se hva det blir til, sier Berg-Hansen.

I snitt har rundt 100 tilskuere fulgt damenes hjemmekamper i Vallhall, der laget fortsatt er ubeseiret. Berg-Hansen ser gjerne flere fra Klanen på kamp.

- Det har selvfølgelig mye å si i forhold til å få den pushen i ryggen for å klare å gi det lille ekstra uke

etter uke. Det som er litt kjedelig med damefotball, er at det ikke er noe særlig stemning på kampene. Det håper vi å gjøre noe med, sier VIF-treneren.

17. september spiller Vålerenga hjemme mot Alta. Da ønsker klubben å mobilisere alle som elsker VIF for å nå målet om å sette ny publikumsrekord for kvinner, inkludert Toppserien.

- Hvorfor skal Klanen dra å se damekamp?

- Vi er flaggskipet til jente- og damesiden til Vålerenga, som er en stor del av VIF-familien, og vi er kun et hakk unna toppen av norsk kvinnefotball. Damene legger ned utallige timer i tillegg til jobb og studier fordi de brenner for fotballen og ikke minst for klubben. Dette er spillere som blør for drakta, avslutter Berg-Hansen.

Følg damelaget på www.vif-damefotball.no.

Terminliste for høstsesongen

Søndag 4. september - Vålerenga vs. Haugar, Vallhall kl. 15

Lørdag 10. september - Sola vs. Vålerenga, Sola stadion kl. 13

Lørdag 17. september - Vålerenga vs. Alta, Vallhall kl. 17

Lørdag 24. september - Sarpsborg 08 vs. Vålerenga, Sarpsborg stadion kl. 14

Søndag 2. oktober - Voss vs. Vålerenga, Prestegardsmoen gras kl. 16

Lørdag 8. oktober - Vålerenga vs. Avaldsnes, Vallhall kl. 13

Søndag 16. oktober - Fart vs. Vålerenga, Fart kunstgress kl. 13

Søndag 23. oktober - Vålerenga vs. Fløya, Vallhall kl. 13

➔ Jubel og feiring når Vålerenga skårer mål.

Vålerenga Hands sesongen 2011-2012

Forrige sesong ble et meget lærerikt år i Postenligaen. Man rykket opp med folk som ville trene minimalt og være en slags de siste bohemer. På slutten av sesongen spilte man nesten bare med sultne unge spillere pluss noen av gamlegutta som fortsatt ville spille og trene mer. Forrige sesong ble man beordra til hjemmekamper i Trasop Arena, mens man på slutten rettmessig fikk spille i Jordalhallen da man visste at det ikke kom flere enn max 300 personer. Jeg personlig boikotta kampene i Trasop Arena, blir som om Vålerenga Fotball måtte spille i Telenor Arena eller Vålerenga Hockey måtte spille et annet sted. Men neste år er man tilbake i løvens hule i alle hjemmekamper. Man har henta inn Erik Andersen som trener sammen med Morten «Obersten» Østreng som fortsetter. Kent Staahle har blitt med i eliteutvalget.

Følgende sultne spillere har kommet til:

Magnus Walla Bransdhaug, Follo
Kjell Andre Hardy, Follo
Emil Vindheim, Follo
Mats Skaugen, Follo
Ole Martin Sandberg, Follo
Martin Delebekk, Follo
Espen Wangen, Keeper, Oppsal

De andre er ifølge Østkantavisa utspillere fra Follo. Så nå har man sultne unge spillere og målet er topp fire leste jeg. Jeg syns man skal satse på direkte opprykk. Michael George broren til Christer har trent en del med Vålerenga, så får vi se om han blir med utover i sesongen.

Tilbake til topp fire ja, det er nok lurt, men arbeidslaget Hands og alle oss andre håper at man bygger stein for stein. Det sier radarparet at de skal gjøre.

Foto: Inge Wallumrød, engasjert.net

Foto: Inge Wallumrød, engasjert.net

Like viktig å avle opp egne spillere både på herre- og damesida. Noe av det ser vi når unge lovende Julie Tengelsen neste år skal spille for Nordstrand. Det viser at det gror meget godt i Vålerenga, men vi må ikke hvile på laubærene, for innen 2015 bør vi være unike....

Hva så med Vålerenga-supportere? Tilbake til løvens hule Jordalhallen altså, arbeidslaget Hands

håper på et sted mellom 20-50 syngende supportere på hjemmekamper. Man møtes før og etter kampen på Vålerenga Vertshus. Satses også på noen borteturer, men da trengs det minst 20 på bussen for at den skal rulle... Men Halden topphåndball (gamle Tistedalen) og Sandefjord er ypperlige turer i en helg. Da kan man kombinere det med harrytur og Strømstad-Sandefjord ferja og da er jo ikke supportere så vanskelig å få med? Noe annet moro blir det sikkert utover sesongen, vi skal prøve å rulle igang Fanzina Kasteball igjen også. Vi kåret årets spiller for andre året på rad, det ble Tom Christian Helland Olsen. Vi skal prøve å få til noe tifo, og har du lyst til å hjelpe til med noe ta kontakt med Mikkel på kjelstrup.mikkel@gmail.com. Diverse hands-saker skal vi prøve å få lagt ut på klanen.no

Opp som en ståpikk!
På vegne av arbeidslaget Hands
Mikkel Kjelstrup

Norway Cup 2011

Så var det duket for årets N.C. og Klanen hadde som vanlig utfordret Vålerenga United til kamp. Og Klanen var klare for å revansjere to straffetap men grunnet bortekamp mot Molde samme dag feiga nok en del av Klanen ut, men vi klarte å stille lag. Vi måtte dog ta i bruk to spillere fra Mini-klanen og det er hevet over enhver tvil at de var et stort tilskudd til laget. Stor takk til Amalie og Veronika (som steppet inn fordi vår keeper skadet seg selv) for innsatsen. Det kom ingen dommer men en ikke ukjent Kristoffer Hæstad steppet inn og påberopte seg kunnskaper innen dømming og vi ga ham sjansen til å vise seg frem fra en annen side.

Nok en gang må vi se oss slått av United og denne gangen ble vi slått i ordinær tid. Vi må bare bøye oss i støvet og skylde på skadeproblemer og en dommer helt uten kompetanse (rart den gutten ikke får flere gule kort så lite regler han kan). Vi lover at vi skal komme sterkere tilbake neste år og da skal vi vinne. Stor takk til deg Kristoffer, som trass manglende kompetanse, tok deg tid til å domme dette oppgjøret.

I tillegg til teltet vi har hatt noen år nå så stilte Klanen i år også med Bohembussen som stilte opp gratis for lag som hadde behov for det. Ræder og co. kjørte mer eller mindre 24 timer i døgnet rundt med lag fra alle verdens kriker og kroker og dette var et meget populært innslag. Det er mange lag som har lite eller ingen tilbud utenom det å få reise til Norge for å delta i N.C. Så det at vi tillegg til grilling og utdeling av innsamlet utstyr nå også fikset billetter til kampene mot PAOK, Liverpool og Sogndal, billetter til Tusenfyrd og omvisning på Diplom-is med kjøring var en stor suksess. Håper virkelig at flere får lyst til å stille opp neste år for dette betyr så mye for de barna som får oppleve dette. Ifølge mine kilder ble et av lagene også kjørt til en fest på Fjellhammer der det visstnok ble servert boller til dessert! Det er en slitsom uke, men det er på en god måte. Bohembussen gjorde en kjempeinnsats og Klanen skal være stolte av at vi har ildsjeler som Frode Ræder på laget.

Teltet hadde daglig besøk av nye lag og vi hadde også den ære av å få besøk av Formiga fra Brasil, som blant annet spilte på laget som slo Norge 3-0 under fotball-VM for kvinner tidligere i sommer. Selv om N.C. stort sett handler om glede, så er det alltid noen triste historier. I år var det nok en gang slik at et lag fra Gaza ikke fikk lov til å reise til Norge. Vi syns dette var veldig synd og sørget for å få navn, nummer og størrelse på de som ikke fikk reist hit. Tror nok de fikk store øyne når de alle sammen fikk splittet ny Vålerenga-drakt med sitt eget navn og nummer på både drakt og shorts.

Formiga (i midten) sammen med to blad Bakke på Ekeberg.

Vålerenga gjorde det dessverre ikke så veldig bra i år og det var ingen lag som kom til finalen. Selv om vi ikke hadde lag i finalen stilte selvsagt representanter fra Klanen opp i juniorfinalen for å blusse under innmarsjen til kampen mellom Karanba og Alunorte, begge fra Brasil. En jevn og tett kamp som ble avgjort på straffer og Karanba vant N.C. for juniorer for andre året på rad. Tommy Nilsen har gjort litt av en jobb med barna der nede og selv om han aldri spilte for oss så er det lov å si at det er et glimrende prosjekt han har startet opp.

Til alle dere foreldre, lagledere og trenere der ute har jeg bare en liten bønn: Kan dere få deres klubb (veit at mange har unga sine i andre klubber enn Enga) eller lag til å samle inn alt dere har av brukt utstyr (nytt skader selvsagt ikke heller)? Det er et skrikende behov for utstyr mange steder og det våre barn ikke sliter ut kan få et nytt liv i et annet land. Hvis alle sjekker etter så ligger det et draktsett, noen par sko, vester, baller, markører og annet utstyr hos mange dere. Jeg ber dere kun om å IKKE kaste det, men sørge for at vi kan få det slik at flere enn de få barna som får reist til Norge kan få glede av turen.

Takker alle som har hjulpet til i år, ikke nevnt ikke glemt. Og en siste takk, men ikke minst viktigste takk, til mannen som står bak hele N.C. Frode Kyvåg du er en stor mann, og jeg bukker så dypt og flott jeg kan. Ære være.

Svein Erik «Svenna» Bakke

Når sola skinner over sletta

Ja, den gjør det. Av en eller annen merkelig grunn, så blir det statistisk sett nesten alltid pent vær i uke 31 – i Norway Cup-uka. Så også i år og når Vålerenga stilte opp med 25 lag, fordelt på 11 klasser skulle det meste være dekket for en fantastisk fotballfest i hovedstaden. Som vanlig hadde onkel Svenna slått opp et 108 kvadratmeter stort telt i utkanten av sletta, der vålerengasupportere og andre som hadde lyst, kunne slappe av, ta en kopp kaffe, småprate og grille ei pølse eller hamburger.

Dette var mitt femtende år med Vålerenga på sletta. De foregående har gitt mange fantastiske minner, store øyeblikk som aldri svinner. Det er alt for mange til å ramse opp enkelte, det dukker alltid opp noen store vålerengaøyeblikk på Ekebergsletta. Det dukker alltid opp noen nye helter og heltinner. Oppturer og skuffelser går om hverandre, men først og fremst er Norway Cup moro. Men det skader heller ikke sjela når en spiller man har

fulgt fra de var 11 år på syverbane i Norway Cup, debuterer for A-laget. Den siste som klarte det var Kristian Brix.

Allerede før turneringa starta blei det trøbbel for Vålerenga. Førstelaget i G16 måtte trekke laget på grunn av for få spillere. De som var tilgjengelige blei flytta opp på førstelaget i G19.

Samtidig sendte Oslo fotballkrets de beste 13-16 år gamle jentene til London og dermed var Vålerenga allerede kraftig svekka. I J19 og J13 stilte vi ikke en gang med lag. Det så svært vanskelig ut å bli årets beste lag i Norway Cup med det utgangspunktet.

De tre første dagene på sletta var en eneste stor opp- tur for Vålerenga. I alle klasser vi hadde lag i, gikk dem videre til A-sluttspill. I G14 gikk begge laga videre og i G13 gikk både førstelaget og tredjelaget videre. Tredjelaget besto stort sett av tolvåringer som hadde gått opp en klasse for å få bedre match- ing – og for første gang spilte på ellverbane. Imponerende! Vi fikk se brassespark, muntre finter og fantastiske skudd. Det var godt over ti skudd som endte sin skjebne i kryssset. En av trettenåringene ga oss også ei turnoppvisning tirsdag morgen til 10 i stil, da Nordstrand blei nedsabla hele 20-1.

Onsdag begynner selve cupen, nervedramaet der det er vinn eller forsvinn, ekstraomganger og straffespark eller myntkast. Andrelaget, som var blitt til førstelaget, i gutter 16 fikk en knalltoff motstander

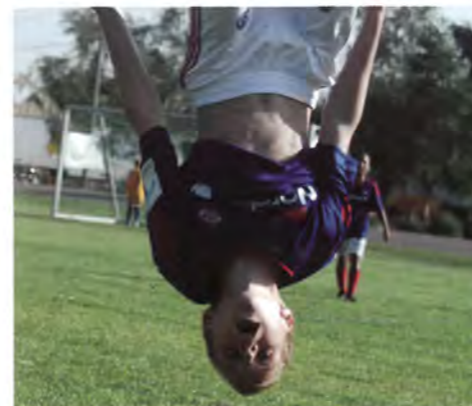
← **David mot Goliat**, slik ser det ut når tolvåringer fra Vålerenga sender trettenåringer ut av Norway Cup (søndag).

Tekst og foto: Hjesus

denne dagen, brasilianske Pequeninos do Jockey. Og brassene viste at sambafotballen fungerer selv om banene ikke er helt perfekte. Vålerenga fikk til slutt fire i sekken og blei slått ut.

De største øyeblikka og de nye heltene tenner gjerne i sluttspillet. Så også denne onsdagen. J16-laget mangla mange spillere og sto til syvende og sist helt uten keeper. Noen måtte ta plassen mellom stengene og valget falt til slutt på lagets toppscorer, Lena. Det viste seg å være et godt valg, for hun redda den ene etter den andre kula, flere av sjansene må ha vært landslagsklasse på J16. Ikke før sekstendelsfinalen gikk til straffesparkkonkurranse var det noen som klarte å få ballen inn i nettet bak henne; men på den avgjørende straffa var hun som en panter til venstre og redda og Vålerenga gikk videre. Det hører med til historien at laget fikk inn en ekte keeper til akkurat den åttendedelsfinalen og tapte 3-0...

Det beste Vålerengalaget i årets Norway Cup var G14. I klassen der begge laga nådde a-sluttspill, dansa førstelaget seg elegant videre til åttendedelsfinale. Der møtte de Molde, og på tross av et stort Vålerengapress, endte kampen 1-1. Det sto seg også gjennom ekstraomgangene og i følge Norges Fotballforbunds regler om barnefotball, så er det ikke lov til å avgjøre med straffesparkkonkurranse for så små. Dermed var det djevelens verk, mynten, som skulle ta avgjørelsen om hvem som gikk videre. Undertegnede er egentlig imot den moderne fotballen, men når penga flipper Vålerengas vei, så er det greit. Laget kom til kvartfinale, der madeonske Beshiktash blei et strå for vasse. De scora kampens eneste mål i den eneste sluttspillkampen Vålerenga hadde på fredag.

↑ **G13: Flikk-flakkene** kom både forlengs og baklengs (tirsdag).

↗ **J16: Lena redder den avgjørende straffa** mot Fjellhamar (onsdag).

→ **G19: Denne brassa strøyk tverrliggeren** (mandag).

↘ **Unified: Marius på vei igjennom Branes forsvar** (torsdag).

Juniorgutta gjorde det bemerkelsesverdige bra, med så mange sekstenåringer på laget. Best huskes sekstendedelsfinalen mot Oppsal, der Jacob Faye krevde å få stå kampen. Faren hans er nemlig trener for juniorlaget til Oppsal, og Jacobs største ønske var å sende ham hodestups ut av Norway Cup. Jacob holdt nullen og pappa Faye måtte til slutt bite i det sure kunstgresset på Rustad.

Det blei mange flotte stunder på sletta i år, både på syverfotball og elleverfotball. Og ikke minst Vålerenga United som alltid er en stor glede å se. Det ryktes at de også i år slo Klanen i den tradisjonelle kampen lørdagen før Norway Cup starta. Undertegnede var i Molde den dagen, men angrer ikke for at Hellas-turen blei droppa til fordel for gladfotball på Ekebergsletta. Til neste år håper jeg å se enda flere vålerengasupportere der oppe også. Ta deg fri fra jobben i uke 31 – det er da det er penest vær og mest moro med bysommer.

VIF gutter 98

på tur til Danmark

Med støtte fra blant annet Klanen, deltok VIF gutter 98 på Nørhalne cup i Danmark. Etter 7 kamper ble det bronsepokal til VIF 98 lag 2.

Det begynte helt strålende med fint vær på kaia i Larvik. Vålerenga hadde 40 gutter på cupen, og vi dominerte fergekaien fullstendig med våre blå fotballspillende gutter som alle var kledd i stilige treningsdresser som reiseantrekk. På båten hadde vi buffet og vi ankom skolen seint onsdag kveld. Neste dag var det strålende sol og minst 25 grader.

Vi hadde fotballbane rett utenfor stuedøra, og i tillegg var det bordtennisbord, kortspill og annen moro (som for eksempel vannballongkrig!). Deretter ble det tur til dyreparken. Dette falt i smak hos alle guttene. Søndag var det først to timers trening før vi dro til Faarup sommerland. Her delte gutta seg i to grupper: de som likte fart og spenning utforsket alle berg- og dalbanene og de som ikke likte det så godt prøvde det andre. Alle badet imidlertid i badelandet. Vi spiste pizza- og pasta-buffet her før vi satte kursen mot Hirtshals. Vi tilbrakte noen timer på stranden i det fine været. Guttene begravde hverandre i sanden og trenerne spilte bocchia. Alle holdt fortsatt koken på ferjen hjem, men mandagen ble for de fleste hjemme fra jobb og skole.

Kampene:

VIF - Svif 0-0

Vår første kamp i Danmark. Vi kom godt i gang og hadde mange målsjanser, men fullstendig måltørke. Dette var en kamp vi burde ha vunnet.

VIF - Jätsmark 1-0

Nok engang mange målsjanser, men lite uttelling. Tilslutt corner fra Martin i siste spilleminutt i 2.

omgang. Marovane plasserer den endelig i mål, og vi får vår første seier på hengende håret etter en intenst spennende slutt på kampen der vi presser og presser.

VIF - Fässberg 1-1

Ikke vår beste kamp og vi er litt slitne i første omgang, men hevet oss som vanlig i andre omgang. Martin scoret helt i slutten av andre omgang. Etter en corner fra motstanderen på overtid står dommeren svært dårlig plassert. Det er mange i feltet og da Michael redder en halv meter fra strek, lar dommeren seg forvirre av jubel fra motstandernes

tilskuere som nok så ballen i mål. Dette kostet oss gullfinale og guttene var svært skuffet etter denne kampen. Veldig mange frispark og skader.

VIF - Svif 1-3

Vi er slitne etter lite søvn og tidlig kamp. Vi spiller ikke bra. Mye stillstand. Erlend A scoret i andre omgang. Lite annet å glede seg over i denne kampen og vi taper fortjent.

VIF - Nørhalne 2-0

Vi hever oss, og begynner så vidt å score på sjanser. Armand 1-0, Marovane 2-0.

VIF - Ejby 2-0

Nok en kamp vi vinner klart. Sharushan 1-0, Martin 2-0.

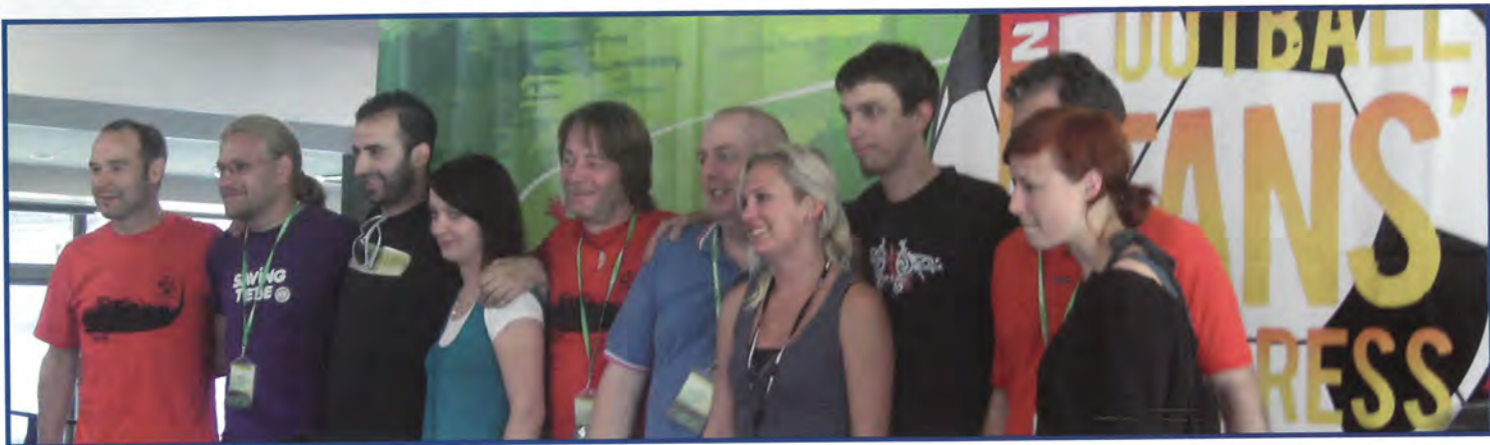
VIF - Ekspress 5-0 Bronsefinale

Alle mål i første omgang. Vi dominerte fullstendig begge omganger. Erlend M scoret 3 mål i løpet av første 6 min og dette satte Ekspress helt ut. Litt lengre ut i omgangen en veldig fin pasning fra Martin til Erlend M som hadde åpent mål. 4-0. Martin 5-0.

Vi hadde gledet oss til å møte Ekspress, da de hadde cupens beste supportere. De møtte mannsterke fra sørlandsbygda og hadde kledd seg i helrødt og hadde vikinghjelmer og hatter samt sauebjeller. På andre kamper hørte vi de lang vei, da de sang av full hals. Det ble imidlertid merkelig stille i denne kampen, og vi så oss derfor nødt til å overta sangen med den kjente slageren: «Det ble stille i fjøset».

Football Supporters Europes kongress, København juli 2011

↑ FSEs nyvalgte styre med daglig leder Daniela Wurbs.

Første helga i juli holdt Football Supporters Europe (FSE) sin fjerde årlige kongress, denne gangen i København-området med Brøndby og FC København som arrangører. Av ca. 300 deltagere kom ni fra Norge, fem fra Klanen.

Tekst: Mari Theodorsen
Foto: Kjell H. Thon

Football Supporters Europe er et nettverk av uavhengige supportere, grupper og enkeltpersoner, som jobber for en positiv supporterkultur, mot diskriminering og vold. FSE har medlemmer i 37 europeiske land.

Fredagen var preget av litt mangelfull organisering, og at fotballsupportere ikke nødvendigvis lar seg organisere så lett. Supporterturnering var satt opp samtidig med de første seminarer, men siden de fleste som var der spilte fotball ble innledningene utsatt, dog ikke så mye at de tyske supportere-

ne som skulle innlede om pyroteknikk kom fram i tide. Innledningen deres ble erstattet av jevnlig oppdateringer om hvor på motorveien de befant seg, siden de hadde dratt hjemmefra et døgn for sent, og Christina Magnussen snakket om bruk av pyroteknikk i Norge. Vi fikk også med oss foredrag om fotball i konsentrasjonsleiren Teresienstad, antirasisme i Metz og om the Justin Campaign, som inspirert av Justin Fashanus selvmord organiserer tiltak mot homofobi i fotball på alle nivåer.

Kongressen ble formelt åpnet lørdag morgen, med innledninger av blant annet William Gaillard, rådgiver for UEFAs president. Han utfordret supportere til å bruke mindre tid på saker som ståplasser og pyroteknikk og heller engasjere seg mer i saker som er grunnleggende viktig for fotballen, som eierskap til klubber og ligastrukturer.

Resten av dagen ble brukt til parallelle gruppediskusjoner om supportere og media, fotball og vold, hva er godt vertskap for supportere og Euro 2012. Diskusjoner i mindre grupper gir et godt innblikk i hvor forskjellig situasjonen i de ulike landene er.

I Polen er det for eksempel lagt ned et midlertidig forbud mot bortesupportere for å få bukt med fotballvold fram mot europamesterskapet. Forbud mot å ha med alkohol på vei til kamp, eller fengelsstraff for blussing, er også eksempler som minner på hvor lavt konfliktnivå vi tross alt har her i Norge. Uansett hvor misfornøyd vi er med NFF.

Vi fra Klanen avsluttet med å se Vålerenga-Strømsgodset streamet på et kontor i Parken, til tidens regnvær. Selv bergenseren blant oss var sjokkert. Etterhvert regna det nesten like mye inne som ute, og Vålerenga slapp inn mål på overtid i begge omganger.

Søndagen gikk med til et effektivt og greit årsmøte uten de helt store sakene. Christina Magnussen fra NSA ble gjenvalgt til styret i FSE. Styret har i tillegg medlemmer fra Tyskland, Italia, Frankrike, Polen, England, Slovakia og Belgia. Årsmøtet avsluttet med å vedta en resolusjon som krever at FIFA skal følge en tydelig etisk standard og mer gjennomskiktighet i pengebruk og saksbehandling.

Fotokurs for Klanen

Lørdag 4. juni arrangerte Klanen fotokurs i Jordalhallen. I konkurranse med solsteik, Musikkens Dag og oppvarming til landskamp dukket det opp ti ivrige fotografer.

Meget bra og ikke minst at tre nye ansikter dukka opp var også bra. Innledningen tok jeg, da jeg stod som arrangør, og fortalte hvorfor vi vil bedre tilbudet. Fotoarkiv er noe som trengs og noe som har vært forsømt lenge. Joachim Strandberg, IT-ansvarlig på klanen.no, fortalte litt om bilder fra kamper, som bør være ute seinest 24 timer etter kamp blant annet. Foredragsholder var Inge Wallumrød som gjør dette nesten daglig for Canon, samtidig som

han er daglig leder i Vålerenga Håndball. Pluss at han tar bilder og legger ut på www.engasjert.net.

De 10 deltakerne fikk en bra start, neste runde kommer i september engang. Følg med på klanen.no hvis du har lyst til å være med da. De av deltakerne som orket og hadde lyst avslutta lørdagskurset over herlig kald drikke i den perfekte bakgården som Vålerenga Vertshus har.

17. september skal vi ha om redigering og hvilket programmer som er bra og hva som er bra som er gratis. Var du ikke på det første kurset så er det bare å komme for det. Kurset er gratis og etter kurset rusler vi en tur på Vålerenga Vertshus. De som var på første kurset trenger ikke å sende mail til meg, men var du ikke med og er keen? Mail da til kjelstrup.mikkel@gmail.com

OBS: Kurset kan bli flytta hvis det plutselig er store endringer i kamptidspunkt i kamper hvor Vålerenga spiller!

Mikkel Kjelstrup

Klanens breddefond:

Sånn støtter du breddeidretten ved å ta en pils

Klanens breddefond er noe av det som er med på å gjøre Vålerenga unikt. Gjennom breddefondet går alle Klanens aksjeinntekter til å støtte breddeidretten i Vålerengens Idrettsforening. Hver gang du tar en pils på Bohemen eller kjøper et skjert i Sjappa, bidrar du til at et småjentelag kan dra på kjøp eller at fire-åringene som prøver hockey for første gang kan låne utstyr.

Klanens tre fond

Klanen har tre fond: Klanens breddefond, Klanens reservefond og 1913-fondet. Reservefondet er bedre kjent som nødfondet, og skal bare brukes i helt spesielle tilfeller, for eksempel hvis klubben står i fare for å miste lisensen. 1913-fondet blei oppretta på årsmøtet i mars, og skal støtte velde- dige og/eller humanitære formål relatert til Våle- renga eller Klanens virksomhet.

Breddefondet har som formål å støtte bredde- idretten i Vålerengens Idrettsforening. Alle idretts- lag underlagt VIF kan søke om støtte fra fondet. Tiltak som kommer mange utøvere til nytte eller har en langsiktig virkning skal prioriteres. Mid- ler fra fondet skal ikke gis til ordinær drift, i følge vedtektene.

Masse penger inn

I følge de samme vedtektene skal alt utbyttet fra Klanens eierandeler og aksjeposter fordeles til fonda med 60% til Klanens reservefond og 40% til Klanens breddefond. 1913-fondet er derimot ba- sert på eventuelt disponibelt overskudd som års- møtet velger å disponere til fondet, gaver eller an- dre sporadiske inntekter.

"Utbytte fra Klanens eierandeler og aksjeposter" er et snodig og kanskje litt overraskende begrep, men saken er at Klanen har eierandeler både i Bo- hemen, Sjappa og i Vålerenga vertshus. De siste åra har både Sjappa og Bohemen gått med fine

overskudd, og Klanens andel av dette går altså di- rekte til fonda.

I 2010 var inntektene til breddefondet på nesten 240.000 kroner. I 2009 var inntektene små, men i perioden 2007-2008 økte breddefondet med om- lag en million kroner.

Bruken av breddefondet

Støtte fra breddefondet tildeles på grunnlag av innkomne søknader, som behandles av Klanens styre. Som en tommelfingerregel skal utbetalinger- ne i løpet av et år stå i forhold til inntektene, men dette er langt fra noe absolutt krav, siden både inn- tektene og omfanget av søknadene varierer mye fra år til år.

Mange av søknadene til breddefondet dreier seg om reise støtte. Siden midler fra fondet ikke skal brukes til drift, blir det ikke gitt reise støtte for ek- sempel til å dra på bortekamper. Vi har likevel åpna for å gi inntil ti tusen kroner i reise støtte for å delta på kjøper og turneringer som kommer i tillegg til den ordinære aktiviteten, dersom laget i tillegg bidrar gjennom dugnad eller annen egen- innsats.

De fleste tildelingene fra breddefondet er mindre enn tjue tusen kroner, men vi har også støtta noen større prosjekter når det kommer gode søkna- der. Da er det gjerne snakk om infrastruktur som mange lag eller utøvere kan ha nytte av, for eksem- pel utbedring av treningsforholdene for alle keep- erner i klubben, eller utstyr til VIFs hockeyskole.

Så neste gang du har dårlig samvittighet for å ha drukket for mange pils på Bohemen – husk at overskuddet går til breddeidretten!

Vedtekter og retningslinjer for søknader om støt- te fra Klanens fond finnes på <http://www.klanen.no/styret/>.

Størrelsen på Klanens fond (2011)

Breddefondet	1.770.271 kroner
1913-fondet	981.357 kroner
Reservefondet	3.117.287 kroner

Bruk av Klanens breddefond i 2010

Sum tildelinger fra breddefondet i 2010: 214 800 kroner

- Reise støtte VIF G98-11
- Reise støtte VIF G96-2
- Reise støtte VIF hockey U12
- Støtte til Vålerenga mot rasisme
- Støtte til Vålerenga fotball, ny keeperpark
- Støtte VIF Trolls
- Hockey bredde, støtte til ny slipemaskin
- Støtte til Vålerenga Amerikansk fotball
- Støtte kickoff Damer A
- Støtte fargerik fotball

Bruk av Klanens breddefond i 2009

Sum tildelinger fra breddefondet i 2009: 289 938 kroner

- Fotball bredde, nye drakter til alle breddepillere
- Vålerenga G16, reise støtte NM-finale
- J93, treningsleir
- G94-1, turneringer
- J96, reise støtte cup
- Hockey bredde, skøyteskole
- Damer A fotball, treningsleir
- Vålerenga håndball, nye håndballmål

Bruk av Klanens breddefond i 2008

Sum tildelinger fra breddefondet i 2008: 179 850 kroner

- Småjenter 94/95, reise støtte Dana cup,
- VIF G94-2, reise støtte Karlstad
- VIF Håndball J94, reise støtte Barcelona cup
- Damer A fotball, treningsleir
- Hockey bredde, skøyteskole
- Støtte til oppstart av VIF skolefritidsordning
- Støtte til Vålerenga mot rasisme

Carl Berner

- Når du trenger litt mer enn en plingpils -

Åpningstider:

Hverdager: 09:00 - 21:00

Lørdag: 09:00 - 20:00

Trondheimsv 113 | 0565 Oslo | Telefon: 22871020

Alle disse småkongene (feat. Whitesnake)

Da Klanen valgte å organisere seg med arbeidslag, var det med visshet om at enkelte arbeidslag kunne vokse seg så sterke at det ble et problem for organisasjonen som helhet. Det samme fenomenet gjelder gjenger og grupperinger som gis mulighet til å utfolde seg i Klanen, og som vi har sett en del eksempler på de siste åra. Det være seg miljøer knyttet til privatbussar, ultrasgrupperinger eller annet.

Jeg mener det er viktig og bra å ha mange og forskjellige subkulturer og arbeidskulturer i Klanen – men det er grunn til å rope varsku også: Dersom småkongene rundt omkring glemmer at man eksisterer for klubben, og at sitt eget opplegg er viktigere enn klubben – da er man ute å kjøre.

Tidligere har det vært enkelte arbeidslag som har blitt dominerende og «tatt stor plass». Store organisatorer har bygd solide organisasjoner, men dessverre også støtet fra seg folk i prosessen. Dette har etterhvert blitt veldig balansert og godt, og de aller fleste arbeidslagene våre fungerer bedre enn noen gang. De som ikke fungerer så bra mangler kanskje nettopp disse organisatorene, de som fikk med seg folk på å skape noe – men som gjerne drar det litt langt før de slipper andre som er mer konsoliderende til.

Det er på mange måter klansstyrets oppgave å sørge for at forholdet mellom forskjellige grupperinger, gjenger og arbeidslag er balansert og godt. Det er ihvertfall lett å peke på styret når ting går skeis, og det er alltid styret som tar dialogen med media og klubben. Til syvende og sist står også styret til ansvar for hva både styret selv og arbeidslagene gjør når dommedag kommer (års møtet).

Jeg synes vi klarer oss bra. Grunnen er selvfølgelig at det er mye bra folk i riktige posisjoner nå, spesielt ute i arbeidslagene. Arbeidslagene som dekker alle støttefunksjoner framstår som de beste eksemplene på dette. Jeg vil benytte anledningen til å trekke fram to arbeidslag som jobber jevnt og trutt med

Foto: Line Svaldstog

til dels nitrist dugnadsarbeid, men som svært sjelden får ros for jobben de nedlegger: Medlemsservice og Økonomi/Regnskap. Dere gjør en fabelaktig jobb, og oppgavene dere er satt til å løse har aldri blitt løst bedre. TAKK!

Når så de fleste arbeidslag fungerer godt, og det er lite murring i organisasjonen rundt disse, dukker det selvfølgelig opp noe annet man skal bryne seg på. Jeg vil ikke si at organisasjonen trues av det som kommer nå, men det er på tide å si i fra.

I Klanen finner vi flere ultrasgrupperinger som leverer meget solide bidrag i organisasjonen. Dette gjelder både visuelt og verbalt på tribunen, og også ift tifo-dugnader etc. Det er bra!

Det som ikke er så bra er at man aner konturene av at det å bygge opp en egen identitet og et eget samhold i disse gjengene er blitt vel så viktig som det å være Vålerenga-supporter. Man aner at man bruker mye energi på samarbeid/ikke samarbeid, småkrangel/diskusjoner, hemmelige møter og lignende. For meg fremstår det som at man sjeldnere og sjeldnere klarer å trekke sammen – derfor velger jeg å si i fra. Jeg mener IKKE at noe som helst skal nedlegges, men jeg mener alle (og spesielt «lederene») i disse gjengene bør definere tydelig for seg sjøl at man først og fremst er Vålerenga, så Klansmann – så Ikaros, Sirkus, Isko, Disco eller hva det nå heter alt sammen.

Jeg kan begynne med meg sjøl: Hei, jeg heter Morten og er Vålerengasupporter. Jeg har vært klansmann i mange år. Jeg står på 228 sammen med andre grinebitere i DiscoBoys.

Dette er altså først og fremst en appell til småkongene som mener det er viktig å lage klistremerker for å understreke at de er en kameratgjeng med egne mål og missions innad i Klanen.

Når det er på plass kunne det vært moro om dere hørte på følgende råd: Snakk sammen! a!

Fra organisasjonsanalyse til noe enda hyggeligere: Whitesnake-nytt! David Coverdale og hans venner har hatt en fantastisk vår og sommer bak seg. Bandet ga ut plata «Forevermore», som faktisk fikk terningkast og til dels hederlig omtale i flere norske aviser! Singelen «Love will set you free» ble sommerens store slager, og David Coverdale har aldri vært så bra som han er nå.

Jeg fikk gleden av å se superbandet i Sverige i sommer. De leverte som vanlig en fantastisk konsert – selv om gamlefar ble litt sliten i stemma si underveis, og måtte overlate til gitaristen å spille gitar solo en halvtimes tid. Men pyttssann, sånn har de jo holdt på i mange år.

Morten N

Klanen erklærer NDL/EDL uønsket

Vi vil med en gang presisere at dette ikke har noe med Anders Behring Breiviks eventuelle involvering i organisasjonene å gjøre. Vi vil også presisere at dette ikke er et lettkjøpt angrep på dem som med rette eller urette kritiserer norsk innvandringspolitikk eller islam. Dette er heller ikke en del av en heksejakt med bakgrunn i terroraksjonene 22. juli.

Styret har imidlertid siden januar i år brukt tid og krefter på å undersøke NDLs aktiviteter, og ikke minst medlemsmasse. Vi hadde klare indikasjoner på at NDL som moderorganisasjonen EDL hadde som strategi å infiltrere fotballmiljøer, og da spesielt miljøer hvis aktiviteter knytta til fotball ikke bare innebærer å heie fram laget sitt i 2 x 45 minutter.

Etter lengre intern debatt har vår konklusjon blitt at organisasjonen i det minste fungerer som et skalkeskjul for høyreekstreme krefter vi ikke ønsker befattelse med i Klanen.

Hva er NDL?

NDL presenterer seg som en organisasjon som kjemper mot islamisering og andre former for ekstremisme, fredelig og med respekt for de demokratiske spillereglene. De har hele tiden avvist at de er en nazistisk eller rasistisk organisasjon, og at de ikke godtar slike holdninger hos sine medlemmer.

Allikevel har NDL sin Facebookside til tider vært som å lese et slags «hvem er hvem» over høyreekstremister, organiserte rasister og nynazister i Norge. Mange av de høyreekstreme og nazistene Klanen tok et oppgjør med i 1995, er å finne her. Likeens er grupperingen Slavisk Union rundt den russiske nynazisten Datsik erklærte tilhengere av NDL.

NDL deltok også i en anti-moskèmarsj i Göteborg på våren. Marsjen var organisert av Nasjo-

naldemokratene, en utbrytergruppe fra Sverigedemokratene, og Försvarskåren Sveriges Självförsvar, ledet av Björn Cederström, som også er kjent fra da han ledet nazipartiet Nationalsocialistiska Svenska Arbetarpartiet.

Det ser ikke ut til at det plaget NDLs deltagere at deres søsterorganisasjon, Swedish Defence League, ikke fikk stå som medarrangør, da de ble ansett som «for sionist-vennlige».

NDL fremstår derfor som en organisasjon som ikke har problemer med å samarbeide med fremmedfiendtlige og nazistiske krefter, ei heller å godta dem som medlemmer.

NDL kaller seg selv søsterorganisasjon til EDL, som de samarbeider med, men ellers er uavhengig av. Påstanden fremstår noe underlig, da NDLs daværende leder Lena Andreassen, fikk direkte sparken av EDLs leder Tommy Robinson etter hennes heller mislykkete opptreden 9. april i år. Hun uttalte i den forbindelse at «nå har nazistene kjøpt NDL».

Det er derfor ikke noen løs antagelse når vi mener at NDL styres direkte av EDL, og at de metoder som brukes og holdninger som gjennomsyrrer moderorganisasjonen, gjør seg gjeldende i dens norske avdeling.

Hva er EDL?

Tommy Robinson, eller Stephen Yaxley-Lennon som han egentlig heter, er i likhet med NDLs ledelse, svært opptatt av å framstille sin organisasjon som politisk nøytral og med fredelige demonstrasjoner som virkemiddel. Han har prøvd å skjule sin fortid som medlem av det høyreekstreme British National Party, og at han er dømt for vold mot offentlig tjenestemann.

EDLs fredelige demonstrasjoner utarter seg svært ofte i opptøyer, med sammenstøt med motdemonstranter, men også med trakassering av og voldelige overfall på ikke-etniske briter eller innvandrere, også om de ikke er muslimer. Svært ofte blir det gjort Hitler-hilsen under demonstrasjonene.

Når man ser nærmere på enkelte av lederne av EDLs «divisions», har flere av dem blitt avslørt

som høyreekstreme eller voldelige nazister, uten at de av den grunn har blitt sparket ut av organisasjonen.

Vår konklusjon

Klanens vedtekter forklarer tydelig Klanens holdning til rasisme, nazisme og vold:

«Vålerengens Idrettsforening er Norges mest fargerike idrettslag med medlemmer av ulike nasjonal, etnisk og religiøs bakgrunn. Klanen er stolte over å støtte en slik klubb, og tar avstand fra enhver form for fordommer basert på hudfarge, nasjonalitet, legning og tro. Rasisme, nazisme og fotballrelatert vold er uforenlig med medlemskap i Klanen».

Klansstyret mener at det er klinkende klart at NDL og EDL står for diametralt motsatte verdier av det vi i Klanen står for og de verdiene klubben i vårt hjerte forfekter: Motstand mot rasisme og nazisme, arbeid for et fargerikt fellesskap og et inkluderende samfunn.

Konsekvenser

Vi veit at enkelte Klansmedlemmer har eller har hatt tilknytning til NDL/EDL. Som det allerede er gjort vil medlemskap eller offentlig uttrykte støtterklæringer til disse organisasjonene medføre eksklusjon fra Klanen, samt bortvisning fra våre tribuner.

De dette gjelder kan ta kontakt med Klansstyret for å finne en eventuell løsning, det er lov å skifte mening – og vi respekterer også til en viss grad at noen ikke vet hva de har kommet borti.

Vålerengasupportere som ikke er medlemmer hos oss, men som enten er medlemmer eller sympatisører med NDL/EDL, vil på INGEN måte bli ønsket velkommen hos oss, eller på våre tribuner.

Et samlet Klansstyre står bak denne uttalelsen.

Denne artikkelen ligger også på Klanens hjemmesider. Der har artikkelen rikelig med lenker til dokumentasjon angående NDL/EDL. http://klanen.no/styret/klanen_erklærer_ndl_edl_uoensket

NESTE NUMMER:

Klansropet nummer 88 kommer ut i god tid før jul, og har som tema **Oslos stolthet**. Vi ønsker alle mulige bidrag, leserbrev, fotografier, tegninger og innlegg, både innenfor og utenfor tema. I dette nummeret vil vi også se på Vålerengas sesong, samt følge opp endel supporterpolitiske hendelser.

Deadline er 20. november.

Bidrag sendes ropet@klanen.no

Fotball skal spilles i helgen!

I skrivende stund har NRK gått ut og sagt at de neppe kommer til å by på de resterende kampene som skal selges fra sesongen 2013 (to ukentlige tipeligakamper, cupen og landskamper er de som skal selges) etter at Canal+ kjøpte seks av åtte kamper nylig. Vi har ennå ikke fått i stand noe møte med Canal+ om hva de ser for seg av sendetider men det jobbes med saken.

Hvem som ender med de siste kampene er jo ennå usikkert så det er veldig vanskelig å konkludere med om dette er bra eller dårlig før disse er solgt og til hvem.

Det skal sies at vi ble meget overrasket over at rettighetene ble solgt så tidlig og det er mye som er uklart rundt disse avtalene så vi venter ennå på svar fra de ulike aktørene. Hvordan dette vil påvirke våre liv vet vi for lite om ennå til at vi kan ta stilling til salget. Noe vi har fått vite er at det handler mye om sendeflater og at betal-tv ikke er like avhengige av når kampen spilles som Tv2 og NRK er. I dag har vi fem sendeflater og vi mener det bør være mulig med like mange sendeflater i neste periode fordelt på to dager og ikke fire som i dag.

Hvis kampene spilles lørdag 17 (Canal+), lørdag 19 (Tv2?) og tre søndag 15 (Canal+) 17 (Canal+) og 19 (Tv2?) så vil det etter vår mening legge til rette for alle parter. Dette vil gjøre at vi mye lettere kan reise for å støtte våre lag og næringslivet bør også se hvor mye de har å tjene på økt oppslutning rundt fotballen i Norge.

Vi er mange som trenger transport, øl, mat, mer øl, overnatting, noen øl til, billetter og transport hjem og da må vi ha en øl for å glemme tap eller feire en seier. Mange som sponser våre lag er spisesteder, hoteller og reiseselskaper og de vil vel at vi skal bruke deres produkter når vi reiser? Canal+ har jo avtaler med mange hoteller og de hotellene må si at de vil tjene mye på at fotball spilles i helgene. Flere på kamp og fornøyde sponsorer er jo den beste måten å få en sunn økonomi på og ikke en

avtale som ingen er helt sikre på hvordan fungerer. I tillegg glemmer klubbene å sørge for å få publikum til kamp og det er allerede journalister som har sagt at publikum svikter fotballen. Vi mener at det er omvendt: Fotballen har sviktet sitt publikum og det er på tide at de får et langsiktig perspektiv på hva de vill!

Medieavtalen har nå ført til at det er en stor svikt i publikumsinntekter og når man ser at klubbene får mindre overføringer fra medieavtalen enn de har forventet, skjønner selv vi supportere at det bærer i feil retning. Vi mener at vi snakker for ALLE tilskuere og ikke bare oss selv i denne saken og det er viktig at DU støtter våre krav til endringer slik at vi får snudd trenden i Norsk fotball. Det har vært nok konkurser i fotballen. Vi frykter flere og spør deg selv om hva du gjør den dagen det skjer din klubb?

Hold deg oppdatert og se bilder på www.fotballihelgen.no eller Fotball skal spilles i helgen på Facebook.

Vår kamp, ditt liv!

Klanens masterstipend

Klanen deler ut inntil tre stipender pr år på 15.000,- til studenter som skal skrive masteroppgave med problemstillinger som er av interesse for Klanen eller Vålerenga.

Søknadsfrister: 1. mars og 15. oktober

Søknaden sendes til masterstipend@klanen.no

For mer informasjon, se www.klanen.no/masterstipend

Retningslinjer for Klanens masterstipend

Stipendet kan deles ut til en kandidat som ønsker å skrive masteroppgave med en vinkling som på sikt kan gagne eller på annen måte være interessant for Klanen. Oppgavens tema trenger ikke nødvendigvis å være innenfor temaer som fotball, ishockey eller supporterkultur, men stipendet skal gå til studenter som ønsker å undersøke problemstillinger av interesse for Klanen eller Vålerenga.

Eksempler på potensielle vinklinger :

- Oslos byutvikling på 90-tallet og hvordan dette har påvirket Klanens utvikling
- Ny politilov og eventuelle konsekvenser for supportere
- NFFs regelverk, regelproduksjon og regelanvendelse
- Utviklingen innen kallenavn blant spillere og supportere
- Stadionbygg; akustikk, ståplass eller sikkerhet
- Vålerenga som bydel – identitet/samhold/engasjement
- Supportere – organisering/historisk sammenheng
- IT- verktøy tilpasset supportere
- Markedsføring/branding - hva er en merkevare i fotballen verdt?
- TV-avtalen – total omsetning/lønnsomhet på sikt/omfordeling av midler
- VIFs draktsetts historiske utvikling

Denne lista er ikke uttømmende, men først og fremst ment for å illustrere mangfoldet i interessante tema. Kandidatene oppfordres spesielt til å forklare i søknaden hvorfor Klanen har interesse av forskningsarbeidet som skal gjøres .

Søknadsfrister er 1. mars og 15. oktober hvert år. Alle søkere vil få tilbakemelding innen fire uker etter fristen. Søknaden vurderes av en komité som sender innstilling til vedtak til Klansstyret. Komitéen består av tre medlemmer som utpekes av styret. Søknaden sendes til masterstipend@klanen.no.

Søknaden må inneholde:

- Navn og relevant kontaktinformasjon
- Anbefaling fra veileder
- Hvilket studium du tilhører
- En prosjektskisse til oppgaven (2-3 sider). Prosjektskissen må inneholde en foreløpig problemstilling og kort om praktisk gjennomføring av prosjektet.
- En redegjørelse for eventuell annen støtte du har mottatt eller søkt om.
- Litt om hvorfor denne oppgaven kan være interessant for Klanen.
- Kontonummer

Det deles ut inntil tre stipender på kr. 15.000,- per år. Kandidater som får innvilget stipend forplikter seg til å sende kopi av ferdig oppgave til Klanen, samt skrive et sammendrag på 2-3 A4-sider til Klanens medlemsblad, Klansropet.

